

Panama Papers.
Frederiksberg vil boykotte skattesnydere.

nyheder side 11

Nye tal.
Der bliver længere mellem busserne på landet.

side 3-5

Alternativet har et stort potentiale. Spørgsmålet er, om det lokale engagement overlever.
nyheder side 8-9

kommunen

politik fra rødderne | mandag den 11. april 2016 · nr. 9 · 59. årgang

Wilbek går til kamp for de unge

FOTO: EMIL BROBECH

Viborg havde sidst en Venstre-borgmester i 1988, selvom partiet har været kommunens største lige siden. Det vil **Ulrik Wilbek**, der netop er blevet udpeget som partiets borgmesterkandidat, lave om på. Og så vil han tage et **opgør med arbejdsløsheden** blandt de unge og det millimeterdemokrati, der kun skaber lappeløsninger.

netværk side 14-15

Bliv forsikret blandt ligesindede.

GF FORSIKRING
Det gode selskab

GF Region & Kommune er en forsikringsklub specielt for ansatte ved region og kommune. Klubben er en del af GF Forsikring, og hos os får du forsikring for alle pengene. **Ring 66 15 03 98 eller kig ind på www.gf-kommunal.dk**

GF Region & Kommune
Skovbakken 1-3 · 5260 Odense S
Tlf. 66 15 03 98 · gf-kommunal.dk

Ny kritik af Tønder Kommune

Så er den gal med Tønder Kommune igen. Det er konklusionen i en rapport fra Socialstyrelsen og Ankestyrelsens taskforce, der har gennemgået 20 sager fra kommunens børne- og ungeafdeling. 13 sager er genstand for kritik, og i 11 af dem er der ikke blevet overholdt et eneste lovmæssigt krav. Undersøgelsen blev sat i værk ovenpå sidste sommers drama, hvor kommunen selv havde konstateret fejl og mangler i sagsbehandlingen indenfor børne- og ungeområdet. Det fik efterfølgende hoveder til at rulle på kommunens direktionsgang, idet fagchefen for børne- og ungeforvaltningen, Henrik Mølholm, blev fritaget for tjeneste, mens direktøren for forvaltningen, Viggo Christensen, selv sagde op. Tønder Kommune satte allerede dengang flere ressourcer af til at lave en handleplan på området.

"Mange falder fra eller får så dårlige resultater, at de ikke kan bruge deres eksamen til noget. At lokke de elever ind i gymnasiet svarer til ondskabsfuldt børnelokkeri!"

Marie Krarup (DF) argumenterer i et indlæg på politiko.dk for karakterkrav i gymnasiet.

Islands statsminister og skattefusker, Sigmundur David Gunlaugsson, valgte onsdag at trække sig fra embedet i kølvandet på den store skatteunddragelsessag kaldet Panama Papers, hvor hans navn var nævnt.

Foto: Brynjar Gunnarsson / Polfoto

Karakterkrav central del af gymnasieudspil

Onsdag præsenterede minister for børn, undervisning og ligestilling Ellen Trane Nørby (V) flankeret af landets statsminister regeringens udspil til en ny gymnasiereform. Centralt og helt som forventet var et karakterkrav på 4 i dansk og matematik til STX, HHX, HTX og HF blandt punkterne. Gymnasiehungrende folkeskolediimittender, der ikke lever op til det krav, skal dog have mulighed for at blive optaget gennem en faglig optagelsesprøve i netop dansk og matematik kombineret med en samtale. Karakterkravet skal indfases, så der er et minimumskrav på 02 i skoleåret 2017/2018, inden 4-grænsen træder i kraft fra 2019. Udspillet indebærer også færre studieretninger og en afskaffelse af faget Almen Studieforberedelse (AT), der aldrig opnåede nogen form for popularitet. Regeringen skal formentlig hente et flertal på egen banehalvdel, da De Radikale og Socialdemokraterne i fælles front har meldt ud, at de ikke støtter et karakterkrav højere end 02.

Ombudsmand ind i sag om fyret lærer

Folketingets Ombudsmand er nu blevet involveret i en dramatisk fyring på Bornholm. Tidligere i år måtte en gymnasielærer på Campus Bornholm sande, at den russiske tilgang til ytringsfrihed har infiltreret dele af solskinsøen. Efter at han i december sendte et brev til Folketingets Finansudvalg, hvori han kritiserede arbejdspladsen, valgte ledelsen at fyre ham med netop brevet som begrundelse. Udover at undersøge, om der var rygdækning for fyringen, har Ombudsmanden også bedt Campus Bornholm redegøre for en mail, der efter fyringen blev sendt rundt til alle medarbejdere med instrukser om, hvornår loyalitet er vigtigere end ytringsfrihed.

Mette Gjerskov
@MetteGjerskov

Forskere fik mundkurv på om, at de havde mundkurv på - eller noget! Nu stopper festen altså snart..#dkpol #gyllegate

Alternativet gik imod egne vedtægter

Røgen var end ikke begyndt at lægge sig efter Mohammad Sabah Ahmads kontroversielle folketingskandidatur for Alternativet, før det blev skrottet. Der står nemlig i partiets vedtægter, at man skal have været medlem af den nye politiske kultur i tre måneder, før man kan blive kandidat til Folketinget, og det krav levede to af de fem nyslåede kandidater i Østjyllands Storkreds ikke op til - inklusive altså Ahmad. Det vakte stor debat og heftig hån fra begge sider af Folketinget, da Ahmads navn var blandt de fem kandidater, kredsen havde peget på, eftersom han er tidligere talsmand for Grimhøjmoskeen, har stået bag en bombetrussel mod Aarhus Universitet for at undgå en eksamen og så sent som i februar ikke ville tage afstand fra stening af kvinder i et interview på TV2 News. Der vil først blive holdt et nyt opstillingsmøde, når alle fem kandidater har været medlem af Alternativet i tre måneder.

131,2 mia.

danske kroner var der investeret i skattely i 2014, forventer Nationalbanken, at en opgørelse vil vise.

Kilde: Ekstra Bladet

kommunen
POLITIK FRA RØDDERNE

Udgiver: Kommunen A/S, Gammel Strand 50 DK-1202 København K

Ansv. redaktør: Claus G. Theilgaard
Administration, salg og abonnement: Lisbeth Moesgaard
Redaktion: red@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Redaktionschef: Benjamin Holst
Redaktionssekretær: Johan Seidenfaden, Karen Dich

Journalister: Morten Munkholm, Knud Abildtrup, Ronja Pilgaard, Morten Uhrenholdt, Jonas Sloth Bach, Lærke Cecilie Lindegård, Michael Kjærgård, Søren Engelbrecht, Daniel Christensen, Susanne Sayers, Per Vinther

Debat & Navne:
debatognavne@kommunen.dk

Avislayout:
Jakob Thuemoes

Korrektur og faktatjek:
Svend Kjems Hove

Foto: Scanpix, Polfoto, Colourbox

Salg & abonnement:
Lisbeth Moesgaard
lisbeth@kommunen.dk
tlf. 46 35 33 43

Årsabonnement: 2.575 kr.
www.kommunen.dk/abonnement

Annoncer:
Jørgen Scheel, tlf. 2392 4401
jørgen@kommunen.dk

Henrik Eskelund, tlf. 33346062
henrik@kommunen.dk

Læsertal: 34.000 (Index Danmark/Gallup 4. kvartal 2014 + 1. kvartal 2015)

Tryk:
JYPA/OTM

Kommunen udgives på et kritisk og uvildigt journalistisk grundlag. Målgruppe: Politikere og embedsmænd i kommuner, regioner og staten samt den kommunale verdens mange interessenter og leverandører.

Udgives i samarbejde med *dknyt.dk*.

kommunen
AGORA
DKNYT

Der er blevet langt mellem busserne på landet

Efter knap ti år med regionale trafikselskaber er status, at hver syvende bus på landet er sparet væk. Nødvendigt, siger regioner og kommuner. Dyrt i det lange løb, siger foreningen af landsbyer.

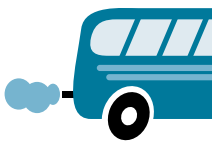
Tomme sæder er en af årsagerne til, at der bliver længere ventetider mellem busserne i tyndtbefolkede områder. Samtidig er billetpriserne steget til et niveau, der opgjort i benzinpriser ville svare til en prisstigning på 30-40 kroner per liter.

Foto: Jan Dagø / Polfoto

"Vi kan jo ikke forsvare overfor borgerne at lade kæmpe busser køre rundt med en eller to passagerer, hvad der flere steder har været tilfældet. Det er ikke fornuftigt hverken økonomisk eller miljømæssigt."

Anne V. Kristensen (V), formand for Udvalget for Regional Udvikling og EU i Danske Regioner

sammenhæng

Af Susanne Sayers
susanne@kommunen.dk

Rutebilen er blevet et sjældnere syn mellem gårde og marker. Efter knap ti år med regionale trafikselskaber er busdriften på landet skåret markant ned.

Regionalruterne og de lokale ruter er udenfor hovedstadsområdet skåret med henholdsvis 15 og 17 procent, og i nogle områder er det mere endnu.

Og selvom indbyggerne i de største danske byer kan glæde sig over flere og bedre forbindelser, og pendlerne mellem de større byer også er blevet tilgodeset, så er den samlede status et fald i busdriften, efter at trafikselskaberne har overtaget.

Det er dog uretfærdigt at give dem skylden, mener Jørn Pedersen (V), der er borgmester i Kolding og formand for Teknik- og Miljøudvalget i KL.

- Det er nok ikke helt ukendt, at man i nogle kommuner har givet trafikselskaberne skylden for nogle upopulære beslutninger, men trafikselskaberne nedlægger ikke busruter i et område uden byrådets accept, siger Jørn Pedersen.

Problemet er først og fremmest pengemangel, lyder det fra både regioner og kommuner.

- Vi ved godt, at det er upopulære beslutninger. Jeg har lige haft borgmesterkolleger med rundt på tur, og uanset hvor vi kom hen, blev den kollektive trafik nævnt. Så når vi skærer, skal det ses som et tegn på, hvor pressede vi er - ikke på, at det er et let sted at skære, siger Jørn Pedersen.

Anne V. Kristensen (V), formand for Udvalget for Regional Udvikling og EU i Danske Regioner, er enig.

- Vi ved, det er upopulært, men vi har ikke mange muligheder, når økonomien er presset. Vi er lede ved det, men nogle gange er det det eneste rigtige, siger Anne V. Kristensen.

En dyr besparelse

Det argument køber Carsten Abild fra landsforeningen Landsbyerne i Danmark dog ikke. Han mener, at de sparede køreplanstimer kan blive dyre i det lange løb.

- Hvis man gerne vil opretholde en balanceret bosætning, hvor der også er liv i landdistrikterne, så er den kollektive trafik en nødvendighed. Skolen er det vigtigste for, om folk bosætter sig eller bliver boende, men lige efter kommer den kollektive trafik. Det er den, der afgør, om børnene kan komme i skole og til fritidsinteresser, og om forældrene kan nøjes med én bil. Det betyder virkelig meget, siger Carsten Abild.

I Ældre Sagen har det vakt stor bekymring, at så mange ruter er forsvundet. Ældre Sagen har flere gange protesteret både lokalt og på landsplan over, at ruter nedlægges eller beskæres kraftigt, fordi det ikke mindst er de ældre, som rammes.

Fortsættes på næste side

leder

Læren fra de alternative

Alternativet ligner mere og mere en bragende succeshistorie, som flere gerne vil være en del af. En ting er selvfølgelig, at en række etablerede politikere i år er hoppet over til liste Å - Manu Sareen, Pernille Boye Koch og Mads Holdgaard - noget andet er, at meningsmålingerne fortsat viser mere og mere medvind (Voxmeter og Megafon peger nu på 14 mandater), mens organisationen er vokset til over 9.000 medlemmer, hvilket er en fordobling siden folketingsvalget sidste sommer.

Det mest spændende ved partiets opblomstring er dog de tiltag, de har lavet for at forsøge at få løst nogle af de problemer, der er omtalt vidt og bredt, men fortsat dominerer det politiske billede i Danmark: politikerlede, tillidskrise, centrering af magten, segregering, manglende borgerinddragelse og manglende åbenhed og gennemskuelighed. Alternativet arbejder helt grundlæggende med at få skabt 'en ny politisk kultur', hvor vi som fællesskab i højere grad skal kunne løse vores store, glokale og komplekse samfundsproblemer - selv kalder de det en overgang fra det repræsentative til det involverende demokrati. Mere konkret forsøger partiet at få nogle arbejdsredskaber til at fungere i deres egen organisation, som de så håber at brede ud til hele den politiske offentlighed. Herunder er beskrevet tre problemstillinger:

Udviklingen af ny politik er en mangelvare. Nogle embedsmænd anslår, at de står for 95 procent af politikudviklingen lokalt, mens der i kommunerne foreslås mere sekretariatsbistand og oprettes §17 stk. 4-udvalg for at få sat gang i processen. Alternativets svar er deres selvopfundne politiske laboratorier, forkortet POLA, hvor udgangspunktet er, at det skal være nemt - nemt at oprette, nemt at deltage, nemt at få noget konkret ud af. På deres hjemmeside har de oprettet en dialogsektion, hvor man kan følge med i den løbende politikudvikling.

Medinddragelse nævnes tit som noget, der er svært at udføre i praksis, når der skal træffes beslutninger. Har man deltaget i en borgerhøring, har man muligvis også siddet med følelsen af, at for mange ikke er mødt op, og at de, der råber højest, ikke nødvendigvis repræsenterer flertallet. Folks tid er kostbar, og derfor forsøger Alternativet at få folk inddraget ved hjælp af mobilapp'en AppGree, hvor man både kan deltage i debatter og stemme om konkrete forslag på tværs af organisationen. For eksempel er det her, man kan være med til at vælge de spørgsmål, Uffe Elbæk skal stille statsministeren, når der afholdes spørgetime i folketingssalen. Derudover har Alternativet stillet forslag om borgerdrevne forslag i Folketinget, og de arbejder med et kandidat-aspirant-program.

"Man kan ikke tage fra Alternativet, at de nok er det mest innovative indslag i dansk politik i mange år på grund af deres arbejde med at forandre den politiske kultur i praksis."

Åbenhed er noget, de fleste politikere siger, de går ind for, men som alligevel gang på gang opleves som et problem i praksis. Mange medier lever højt på at have gode kilder til, hvad der er blevet sagt på de lukkede gruppemøder i partierne, og ofte afføder det så en efterfølgende diskussion om, hvem der agerer Judas-figur og fortæller om alt det, som måske er mere eller mindre ligegyldigt, men som man ikke vil have ud i offentligheden. Her har der ikke været meget gravearbejde i Alternativet, for ofte er offentligheden inviteret indenfor og helt tæt på, når debatterne foregår. Uenigheden med Uzma Ahmed under sommerens valgkamp blev dokumenteret og vist i tv, der bliver livestreamet fra flere af de politiske møder, der holdes, og til KL-topmødet var journalisterne velkomne til at deltage i Alternativets gruppemøde.

Uffe Elbæks politiske projekt har siden sin fødsel delt vælgerhavet mellem for og imod, men også gradvist ændret præg fra protestbevægelse til et regulært politisk parti. Med lidt sortsyn er det fair at pege på et overskud af naivitet, luftige floskler og festlige dansestunts. Alternativet landede da også som bundskraber, da Finans.dk forleden bad 55 økonomer blind-teste vækstforslag fra alle partier. Regnedrengene er skeptiske. Men man kan ikke tage fra Alternativet, at de nok er det mest innovative indslag i dansk politik i mange år på grund af deres arbejde med at forandre den politiske kultur i praksis.

På mange parametre vinder Alternativet frem på at agere mere som en moderne organisation med åbenhed, medinddragelse og større decentral indflydelse, end de 'gamle partier' virker til at kunne afstedkomme. Antiestablishment er lige nu yderst efterpurgt. Derfor er der også god grund til, at både politikere, partiorganisationer, kommuner og ngo'er i øjeblikket holder øje med, hvad der foregår på den grønne fløj. Om ikke andet så for at finde ud af, om deres løsningsforslag overhovedet er holdbare i længden for et parti med vokseværk og så store ambitioner, som det er tilfældet hos Alternativet.

Ærø - gratis bus til alle

Det har givet Ærø god reklame og bundet øen bedre sammen, at Ærø har indført gratis bustrafik, mener øens borgmester.

busreklame

Af Susanne Sayers
susanne@kommunen.dk

På Ærø kører busserne i timedrift. De er også gratis; det er bare om at stå på. Det gælder skolebørn, voksne, pensionister, turister - på Ærø kan alle komme med bussen uden at skulle have penge eller rejsekort op af lommen.

- Vi begyndte på det for et par år siden. Vi regnede ud, at det gav os næsten lige så mange omkostninger at administrere billetterne, som vi fik ind i indtægter. Og så besluttede vi at gøre kørslen gratis, siger borgmester Jørgen Otto Jørgensen (S).

Fra 1. januar i år har Ærø også meldt sig ud af Fynbus. Ikke på grund af utilfredshed med kørslen, men fordi der for en lille kommune var penge at spare.

- Vi har et udmærket samarbejde med Fynbus, som også udfører nogle af vores kørselsopgaver. Men for en lille kommune med en meget enkel køreplan, hvor der ikke bliver krydset kommunegrænser under kørslen, var der ikke mange fordele for os ved at være med i Fynbus, og da vi så afskaffede busbilletterne, var der meget lidt administration og planlægning tilbage, siger Jørgen Otto Jørgensen.

"Nu benytter mange sig af muligheden for gratis at komme rundt og se øen, og på den måde får vi også spredt pengene fra dem lidt bedre."
Jørgen Otto Jørgensen, borgmester, Ærø

Gratis busser er god reklame

Jørgen Otto Jørgensen mener, at de gratis busser har givet Ærø flere fordele.

- Sidste år havde vi en nettotilflytning. Det er selvfølgelig svært at sige, om det har noget med busserne at gøre, men det er i hvert fald en fordel ikke at være afhængig af to biler og at vide, at børnene bare kan hoppe på en bus, når de skal i skole eller rundt, så jeg tror, det betyder noget både i forhold til at holde på familierne og for dem, som overvejer at flytte hertil, siger Jørgen Otto Jørgensen.

- Samtidig har vi fået rigtig god respons fra turisterne. Vi har jo især sejlerturister, og før blev de mest nede i havnen. Nu benytter mange sig af muligheden for gratis at komme rundt og se øen, og på den måde får vi også spredt pengene fra dem lidt bedre.

Trafikselskaberne

- **Trafikselskaberne blev stiftet** i 2008 som et resultat af kommunalreformen, hvor amterne før havde haft ansvaret for den regionale trafik, mens kommunerne stod for den lokale.
- **Medlemmerne er de** seks danske trafikselskaber: Movia (hovedstaden), BAT (Bornholm), Fynbus, Sydtrafik, Midttrafik og Nordjyllands Trafikselskab. Den politiske bestyrelse består af formanden for hvert trafikselskab samt næstformanden for Movia.
- **I 2016 regner** trafikselskaberne med at skulle tilbagelægge i alt 275 millioner kilometer i 3.328 busser og transportere 348,6 millioner passagerer på regional-, lokal- og bybusruter. De samlede udgifter er på 7,3 milliarder kroner.

Fortsat fra side 3

Ældre Sagen ser flextrafikordningerne, hvor borgerne i nogle tilfælde kan få en taxa til en lav pris i stedet for rutebilen, som et plaster på såret, men ikke en fuldgod erstatning. Det skyldes blandt andet, at ordningerne er dyrere end almindelige busser for passagererne.

Organisationen ønsker tværtimod billigere billetter, ikke mindst fordi mange tfaciliteter såsom posthus, købmand og bibliotek er forsvundet fra lokalområdet, hvorfor ældre i stigende grad er afhængige af at kunne komme omkring.

Bussen sakker bagud

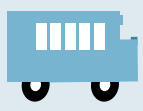
Samtidig med at busserne samlet set er blevet færre, er passagertallet også faldet. I dag er der årlig knap 14 millioner færre passagerer - eller påstigere, som det hedder i den verden - end dengang de regionale trafikselskaber overtog det meste af den kollektive trafik i 2007.

Det svarer til et fald på cirka fire procent, og når det er mindre end faldet i køreplanstimer, skyldes det først og fremmest, at der er sat flere busser ind der, hvor der er flest passagerer: i byerne.

På landet er faldet mange steder betydelig større, og det bliver en ond cirkel, siger Anne V. Kristensen fra Danske Regioner.

- Vi kan jo ikke forsvare overfor borgerne at lade kæmpe busser køre rundt med en eller to passagerer, hvad der flere steder har været tilfældet. Det er ikke fornuftigt hverken økonomisk eller miljømæssigt.

- Men når vi skærer ned, bliver der også færre passagerer. Og så mangler vi flere passagerindtægter og må skære endnu mere ned. Hvis folk

16,8

Så mange procent er antallet af køreplanstimer på lokalruter dalet mellem 2008 og 2016.

*Uden Movias køreplanstimer

FOTO: ANITA GRAVERSEN / POLFOTO

gerne vil bevare deres rutebil, må de bruge den noget mere, konkluderer hun.

Anne V. Kristensen understreger, at trafikselskaberne generelt prioriterer navnlig unge under uddannelse, så deres bus til og fra studiested ikke spares væk.

Den pressede økonomi i kommuner og regioner gør det samtidig svært at sænke priserne i den kollektive trafik, og det er et særskilt problem. Den kollektive trafik står i dag langt svagere i forhold til bilen, end den gjorde i 70'erne og 80'erne. Det skyldes, at benzin og diesel - når man renser prisen for inflation - i dag er billigere end dengan samtidig med, at bilerne kan køre betragteligt længere på literen.

Busbilletterne er til gengæld steget i pris i en grad, hvor en liter benzin skulle koste mellem 30 og 40 kroner for at være steget til samme niveau. Det er som bekendt ikke tilfældet.

"Skolen er det vigtigste for, om folk bosætter sig eller bliver boende, men lige efter kommer den kollektive trafik. Det er den, der afgør, om børnene kan komme i skole og til fritidsinteresser, og om forældrene kan nøjes med én bil. Det betyder virkelig meget."

Carsten Abild, landsforeningen Landsbyerne i Danmark

Men også her melder Anne V. Kristensen bus forbi.

- Hvis flere benyttede busserne, kunne vi måske sænke priserne. Men når der bliver færre til at betale for servicen, er det ikke muligt.

En gennemgang af trafikselskabernes regnskaber viser, at de samlede udgifter er steget en smule, siden trafikselskaberne overtog driften i 2007, selvom der altså er skåret hårdt i køreplanen mange steder. Til gengæld er passagerindtægterne steget først og fremmest på grund af højere billetpriser.

I medgang og modgang

Fra tid til anden har der været heftige diskussioner om trafikselskabernes rolle ikke mindst i kommunerne. På et tidspunkt overvejede kommunerne i Trekantområdet at melde sig ud og klare bustrafikken selv, fordi de fandt trafikselskabernes planlægning og prioritering utilstrækkelig.

Og for nylig var der politikere i Aarhus Kommune, som gav udtryk for, at de ønskede at fyre Midttrafik og lade kommunen overtage kørslen selv. Det var efter en strid om advokatregninger for 14 millioner kroner i en sag om 10 afskedigede billetkontrollører. Den sag er dog foreløbig landet i fordragelighed og løfter om større åbenhed i regnskaberne.

Jørn Pedersen mener da også, at kommunerne overvejende er tilfredse.

- I det store og hele klarer trafikselskaberne det godt. Selvfølgelig vil der være uenigheder, men så bliver de løst. Kommunerne er jo selv med til at vedtage besparelserne og høste fordelene. De er også repræsenteret i trafikselskabernes bestyrelse, så de har mulighed for at sige nej, siger Jørn Pedersen.

Og lige netop det burde de gøre noget oftere, siger Carsten Abild:

- Der er mange, som gerne vil flytte på landet i dag - have bedre tid, dyrke grøntsager, have fællesskab - og de kunne lægge gode skattekroner i kommuner, som har brug for dem. Men bliver familierne afhængige af to biler og skal spekulere på, hvordan børnene skal komme i skole og rundt i fritiden, uden at forældrene skal køre dem, bliver beslutningen sværere.

15,3

Så mange procent er antallet af køreplanstimer på regionalruter dalet mellem 2008 og 2016.

*Uden Movias køreplanstimer

Hjemløse har fortsat ingen handleplaner

På trods af en lovændring sidste sommer er det stadig under en tredjedel af hjemløse på herberger og bosteder, der har en §141-handleplan. Foto: Jacob Ehrbahn / Polfoto

Langt størstedelen af de hjemløse på herbergerne har ikke fået tilbudt de lovpligtige handleplaner. En ny lov skulle have forbedret situationen, men intet har ændret sig, lyder det fra de hjemløses organisation.

social indsats

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

I årevis har Socialministeriet måttet indskærpe overfor kommunerne, at der skulle udarbejdes lovpligtige §141-handleplaner for hjemløse, der indskrives på et herberg. Alligevel har under en tredjedel fået udarbejdet sådan en handleplan. Det viser de hjemløsetællinger, som Det Nationale Forskningscenter for Velfærd, SFI, står bag, år efter år.

En lovændring, der trådte i kraft i juli 2015, skulle have ændret på situationen. Herefter havde herbergerne pligt til at oplyse kommunerne om, at en borger var flyttet ind eller ud, så kommunerne lettere kunne rykke ud og lave en handleplan for den hjemløse.

Men selvom loven nu har 9 måneder på bagen og fungerer i praksis, er antallet af handleplaner fortsat det samme, lyder det fra både Sammenslutningen af Bosteder for Hjemløse og Sand - de hjemløses organisation.

- Vi må desværre slå fast, at den nye lov ikke har fået antallet af handleplaner til at stige. Det er ikke afgørende, at kommunerne får viden om, at de har en borger i en boform. Det eneste sprog, en kommune forstår, er økonomi. Det er kun, hvis de synes, det er for dyrt at have en borger i en boform, at de begynder at lave en alternativ plan – som eventuelt beskrives i en handleplan. Den plan er typisk egen bolig med så lidt bostøtte som mulig, siger sekretariatslederen hos Sand, Ask Svejstrup.

Derfor mener Ask Svejstrup også, at det er ærgerligt, at mange hjemløse ikke har en handleplan, da denne ifølge ham er det tætteste, man kommer på en bindende aftale med kommunen.

Hos Sammenslutningen af Boformer for Hjemløse, SBH, oplever man heller ikke, at den nye lov har haft den ønskede effekt, fortæller bestyrelsesmedlem Jakob May.

- Vi har ikke oplevet en stor stigning i handleplaner, efter loven er blevet indført. Det er selvfølgelig den kommune, der har ansvaret for borgeren, der skal lave handleplanen. Fra bostedernes side medvirker vi gerne til det, men det er ikke vores ansvar at udarbejde planerne. Rigsrevisionen har sagt ganske tydeligt, at vi slet ikke må tage det ansvar, siger han.

Loven virker ikke

Handleplanen specificerer, hvilken indsats en borger har brug for, samtidig med, at den binder indsatsen sammen på tværs af instanserne, forklarer Lars Benjaminsen fra SFI, der står bag hjemløsetællingerne. Derfor er det rigtig vigtigt, at de bliver lavet, siger han.

- Men der kan være mange barrierer i forhold til at udforme dem. Én ting er, om der bliver lavet en handleplan. Men det er jo ikke det samme som, at kommunen har de indsatser til rådighed, som borgeren har behov for. Der er desværre en ret alvorlig mangel på både boliger og botilbud på det her område. Så det, at der bliver lavet en handleplan, er ikke nødvendigvis det samme som, at der reelt bliver etableret en løsning.

> **"Det eneste sprog, en kommune forstår, er økonomi. Det er kun, hvis de synes, det er for dyrt at have en borger i en boform, at de begynder at lave en alternativ plan – som eventuelt beskrives i en handleplan. Den plan er typisk egen bolig med så lidt bostøtte som mulig."**
>
> **Ask Svejstrup, sekretariatsleder hos hjemløseorganisationen Sand**

Efter lovændringen, der trådte i kraft i sommeren 2015, skal herbergerne senest tre dage efter, en hjemløs er blevet indskrevet på bostedet, kontakte hjemkommunen, så samarbejdet mellem herberg og kommune kan starte så tidligt i forløbet som muligt.

Samarbejdet mellem forsorgshjemmene og kommunerne skulle kort sagt forbedres markant. Men sådan er det altså ikke gået, fortæller Ask Svejstrup:

- Loven gælder kun den ene vej, hvilken den også er blevet kritiseret for. Hvis den vendte den anden vej - at kommunen også var forpligtet til indenfor 3 dage, efter de havde fået besked om, at en borger var indskrevet i en boform, at meddele boformen, hvornår de vil sætte en sagsbehandler til at udforme en handleplan - ville det måske rykke lidt ved det lave antal handleplaner, siger han.

KL: Sats på handleplaner

Kommunerne er godt klar over, at der er et problem med, at så få hjemløse får udarbejdet en handleplan, fortæller formanden for Social- og Sundhedsudvalget i KL, Thomas Adelskov (S).

- Jeg vil gerne rette en stærk opfordring til kommunerne om at få lavet disse handleplaner, da de er et godt grundlag for en videre indsats. Men jeg vil også gerne pointere, at kommunerne har stort fokus på indsatsen overfor hjemløse, og man kan jo sætte meget i værk uden nødvendigvis at skrive det ind i en handleplan. Det vigtigste må alt andet lige være, at kommunerne sætter en indsats i gang, siger han.

Han understreger, at mange, der tager ophold på en §110-institution, kun opholder sig dér i få dage, hvorefter kommunerne ikke ser dem mere i systemet.

- Det kan derfor være vanskeligt at nå at udarbejde en handleplan for dem, men de optræder alligevel i statistikken.

Hvis det skal lykkes at give flere hjemløse handleplaner, skal kommunerne prioritere det endnu højere, mener han, idet både kommuner og hjemløseinstitutioner samtidig skal have større fokus på at forbedre samarbejdet. Selvom loven endnu ikke har haft den ønskede effekt, håber han, at loven vil gøre en forskel alligevel på den lange bane. Han oplyser samtidig, at KL er i dialog med Finansministeriet og Socialministeriet om, hvad der ellers kan gøres for at forbedre indsatsen.

Kære kommuner: Det er på Facebook, det foregår

strategi

Maria Steno er kommunikationsrådgiver og partner i Geelmuyden Kiese og kommunalpolitiker (Lokallisten) i Rudersdal.

Kære kommuner: det er på Facebook, det foregår.

Har I taget konsekvensen af digitaliseringen og ændret jeres borgerdialog i kommunen? Min påstand er, at hvis kommunen og lokalpolitikerne fravælger Facebook, så fravælger I samtidig en stor gruppe borgere. Faktum er, at læsertallet for de regionale dagblade og ugeaviser er faldet kraftigt de seneste 4 år samtidig med, at antallet af daglige Facebook-brugere er steget. Det samme er engagementet.

Siden 2010 er antallet af læsere af de regionale dagblade faldet med 27 procent, mens antallet af læsere af ugeaviserne er faldet med 14 procent ifølge Kulturstyrelsens medierapport fra 2016. Særlig stort er frafaldet blandt de erhvervsaktive, mens pensionisterne holder fast i de regionale og lokale aviser lidt endnu. Det er nok kun et spørgsmål om tid - for de ældre er den hurtigst voksende gruppe på Facebook.

Hele 60 procent af danskerne besøger Facebook daglig, og en tredjedel af danskerne peger nu på Facebook som deres vigtigste nyhedskilde ifølge en analyse fra DR. Og her taler vi om danskerne samlet set. Ser vi kun på de erhvervsaktive, er skiftet fra aviser til Facebook som nyhedskilde endnu mere markant.

Og så er vi slet ikke begyndt at tale om andre sociale medier endnu. Kun 29 procent af de 19-34-årige læser de lokale ugeaviser og kun 63 procent af de 35-54-årige. Blandt ældre over 71 år læser 85 procent dog heldigvis stadig ugeavisen, så pressemeddelelsen fra udvalgsformanden er ikke helt spildt - i hvert fald ikke i socialudvalget.

De nye digitale medievaner er med andre ord markante, så kun kommuner, der bevidst satser på 60 plus-segmentet, kan ignorere udviklingen, hvad enten vi kan lide det eller ej. Sociale medier er nødt til at være en lige så naturlig del af kommunikationsindsatsen som pressemeddelelsen; ellers fravælger kommunen kommunikation til en meget stor del af sin egne borgere. Alligevel viser en opgørelse fra KL i 2015, at ikke alle kommuner er kommet på Facebook endnu. Og tager vi Instagram, Twitter og Snapchat med, er det kommunale engagement endnu mindre, men det er altså her, de unge befinder sig i dag.

(Sø)forklaringen

I forbindelse med mit arbejde er jeg ofte i dialog med kommunerne om kommunikation. Her hører jeg , at inden vi går i gang med sociale medier, så skal vi lige samtænke eller afvente en politik for enten IT, borgerdialog, digitalisering, borgerservice, kommunikation, hjemmeside, you name it. Og ja, det er fornuftigt at samtænke. Problemet er bare, at mens kommunerne analyserer og lægger planer, så ændrer medievanerne sig med væsentlig større hastighed. For eksempel er Snapchat på få år blevet det næststørste sociale medie i Danmark med 15 procent daglige brugere. Så I må lægge skinnerne, mens I kører, når det gælder de sociale medier, og så er det vel heller ingen

> **"De nye digitale medievaner er med andre ord markante, så kun kommuner, der bevidst satser på 60 plus-segmentet, kan ignorere udviklingen."**

skade til at se på, hvad andre kommuner har gjort. I kan for eksempel skele til Ringsted Kommune, som for nylig er hoppet på. Og vi ved, at en række andre kommuner også får konkrete resultater af deres Facebook-indsats. Faaborg-Midtfyn Kommune gennemfører politikermøder med borgerne direkte på kanalen. Og Københavns Kommune bruger med succes Facebook til at udvikle og mangfoldiggøre deres kampagner, mens Vejle trækker deres erhvervsaktive borgere endnu tættere på sig i den daglige dialog om kommunens udvikling via Facebook.

Men ja, det er stadig nyt for mange kommuner, og ja, kommunerne taber kontrol, når de går fra information i avisen til dialog med borgerne på de sociale medier, men samtalen er vel stadig demokratiets grund-DNA. Så det er vel egentlig ikke så skidt, at det ikke er godt for noget.

Desværre bruger alt for mange af de kommuner, som allerede er på Facebook, det, som om det var nyhedsfeedet på kommunens hjemmeside, og hvem gider ærlig talt læse med her om alt mellem himmel og jord uden relevans for den enkelte. Hvis ikke kommunen bruger Facebook og andre sociale medier på deres egne præmisser, kan I lige så godt lade være. Rene nyhedsopdateringer uden deltagelse fra følgerne øger ikke udbredelsen af kommunens budskaber; det sørger Facebooks algoritmer for. Social interaktion med likes, delinger og kommentarer er nødvendig for at være synlig i borgernes nyhedsflow på Facebook, så I kommer ikke udenom det. Eksperimentér med det og se, hvad borgerne reagerer på hos jer.

Næste skridt?

Du kunne jo starte med at finde ud af: 1) Hvilke sociale medier er din kommune aktiv på? 2) Om I har en plan for, hvilke målgrupper I vil nå med hvilke budskaber, og hvor stort "læsertallet" er i den pågældende målgruppe for budskaberne - den såkaldte penetration i kommunen. 3) Du kan vurdere, om I er sociale og bruger Facebook og andre sociale medier som dialogredskab. Se på likes, kommentarer, delinger på siden og af de enkelte opslag - og 4) Hvis du er politiker, ja, så må du også hellere selv i gang inden valgkampen, men det er en anden pointe - de digitale medievaner er de samme. Spørgsmålet er bare, om du og din kommune tager konsekvensen.

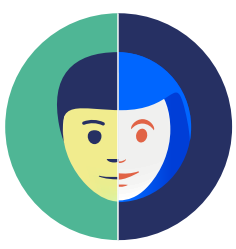
» **Kommenter klummen på www.kommunen.dk**

Delebyer.dk

– din indgang til deleøkonomi i det offentlige

På *kommunen* mener vi, at deleøkonomien kommer til at ændre vores verden lige så radikalt, som internettet gjorde det i 1990'erne. Derfor lancerer vi nu **delebyer.dk**, hvor kommuner og borgere kan få nyheder om den seneste udvikling og de største tendenser indenfor deleøkonomi.

Skriv dig op i dag til vores gratis ugentlige nyhedsbrev på www.delebyer.dk, hvor du også kan oprette en profil og knytte kontakt til andre interesserede og give din mening til kende.

Mød andre med interesse i deleøkonomi

Kommenter andre brugeres ideer og tilføj dine egne

Følg udviklingen med det gratis nyhedsbrev

Uffes kommunale

Uffe Elbæk holder morgenmøde i partiet på valgdagen 2015.
Foto: Polfoto

linedans

Alternativets potentiale er enormt ved næste års kommunalvalg. Partiet fik sidste sommer stor tilslutning i storbyerne og er siden vokset støt i meningsmålingerne. Forude venter dog en svær balancegang mellem at skabe lokalt engagement, udvikle ny politik, trække Uffe Elbæk lidt ud af mediemanegen og ikke mindst sørge for, at alle føler sig hørt.

græsrødder

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Brynene bliver rynket og fingrene ryger i vejret, da Alternativets københavnske lokalafdeling i februar holder deres første såkaldte KV17-stormøde i partiets lokaler tæt på Nørreport i centrum af Hovedstaden. Ordet 'styregruppe' er blevet brugt og skrevet op på whiteboardet, da der bliver forklaret om organiseringen frem mod kommunalvalget i 2017, og det vækker undren blandt de fremmødte.

- Det er da ikke vores måde at gøre det på. I Alternativet bliver man da ikke styret oppefra, lyder en kommentar, som bliver mødt med nikken fra flere andre.

- Styregruppe er nok også et forkert udtryk. Det skal mere ses som en platform. En KV-platform med ressourcer, som vi kan bruge i valgkampen lokalt, fortæller den lokale næstformand, hvorefter hans svar bliver godtaget af forsamlingen.

'Platform' er et mere rigtigt ord at bruge i det grønne længselsparti. Her bygger man mere tingene op nedefra, end man koordinerer dem oppefra. Eller sådan er i hvert fald selvforståelsen for den nye politiske kultur, der er blevet lovet lige siden partiets fødsel og virker til at udgøre en stor del af sammenhængskraften blandt bevægelsens ellers brogede flok af aktivister, iværksættere og andre faktisk næsten kedeligt normale individer. En anden del af sammenhængskraften virker til at være baseret på lysten til at søge medindflydelse. Hvordan gør vi det? Hvornår er det tid til det? Er det muligt at være med til det? Bliver der spurgt igen og igen.

Det unge parti står nu overfor den organisatorisk svære disciplin at få en lokal valgkampagne bredt ud i det fortsat opblomstrende bagland af nye medlemmer og lokalforeninger. En koordineringsopgave, der er enhver sand kaospilot værdig.

- Det er enorm balancegang at få sådan noget her til at lande rigtigt. Det er en balancegang mellem, at vi når i mål med vores ambitioner, men samtidig ikke gør det med en alt for forhåndsdefineret politik, forklarer manden i spidsen for det hele, politisk leder Uffe Elbæk.

Fra tre til 8.900

I lokalpolitiske kredse er der siden sidste sommer blevet snakket meget om Alternativets mulige succes ved lokalvalgene i 2017. For et år siden dømte meningsmålingerne dem ude ved folketingsvalget, men i stedet stormede de ind med ni mandater og står nu i ***Kommunens*** snit af målinger til elleve af slagsen. 34 lokalafdelinger er stablet på benene og 47 er på vej i en opblomstring, der vel bedst kan beskrives med den politiske leders eget udsagn på valgnatten i juni: Hvor er det crazy, det her!

- Du skal tænke på, at vi er gået fra at være tre mennesker ved et køkkenbord for to et halvt år siden til at være 8.900 medlemmer i dag. Vi er gået fra at have ingen organisation og ingen penge whatever til i dag at have ni MF'ere og være i gang med at oprette 50 lokalafdelinger, fortæller han.

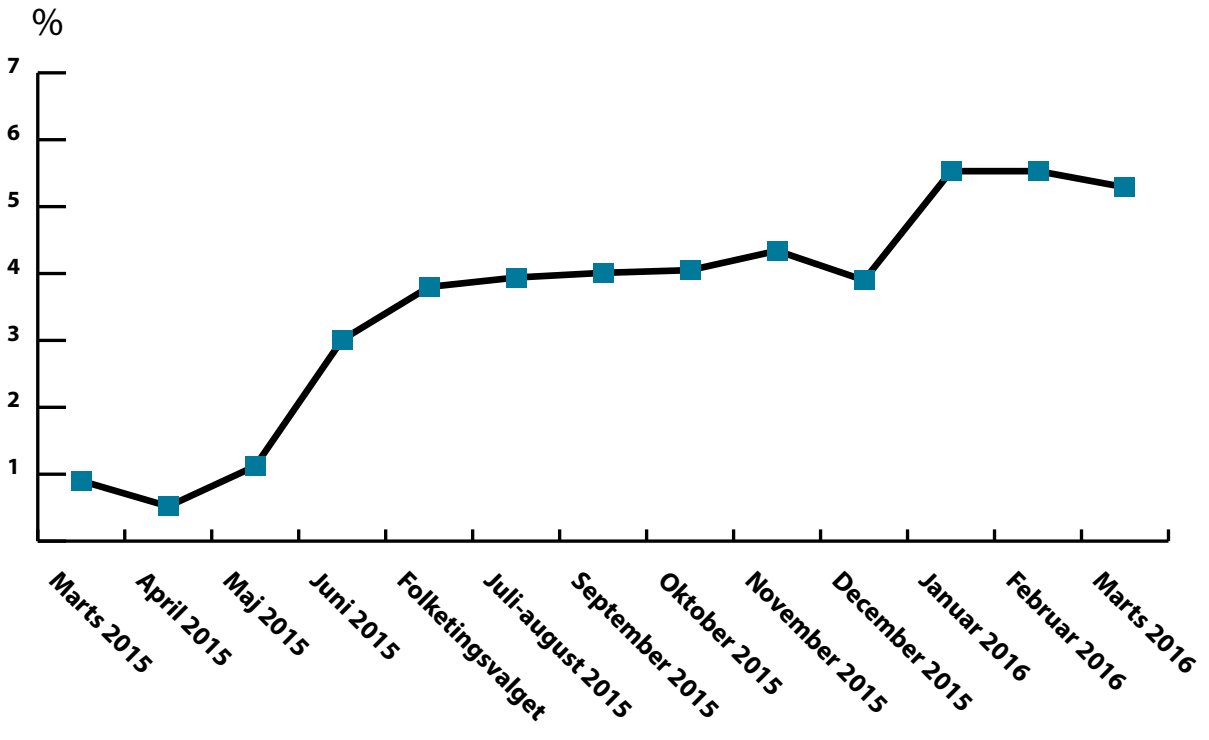
Ambitionerne for næste års valg er store - en borgmesterpost i København og en rådmandspost i Aarhus. At dømem ud fra Folketingsvalgets stemmetal, er det dog bestemt også realistisk. Hver

» Forsættes på næste side

I disse kommuner hentede Liste Å flest stemmer ved FV15

København	12,3
Frederiksberg	9,6
Aarhus	8,8
Samsø	7,5
Svendborg	6,7
Odder	6,4
Syddjurs	6,1
Skanderborg	5,8
Lyngby-Taarbæk	5,8
Gladsaxe	5,6

Alternativets opbakning over et år i procent

Alternativets valgaften ved folketingsvalget 2015 blev afholdt på Papirøen i København og udviklede sig til noget af en fest, da partiet kom ind med ni mandater.
Foto: Mathias Svold / Polfoto

« Fortsat fra forrige side

ellevte stemme i Aarhus, hver tiende på Frederiksberg og hver ottende i Københavns Kommune, hvor en stærk venstrefløjskandidat i skikkelse af Sundheds- og omsorgsborgmester Ninna Thomsen (SF) har meldt ud, at hun ikke genopstiller i 2017.

- Vi anser kommunalvalget for at være et slags midtvejsvalg for os på Borgen. Vi tillægger det stor betydning for, hvordan vores udvikling vil være på sigt, fortæller Uffe Elbæk.

Andet end Uffe

De færreste politiske iagttagere kan vist tillade sig at undervurdere Alternativets muligheder for lokal valgsucces næste år. Alligevel skal der sættes et stort spørgsmålstegn ved det, som valgforskningen kalder formandseffekten. Kommunalvalget i 2017 bliver uden Uffe Elbæk som frontfigur. Han stiller ikke selv op, og han kommer heller ikke til at være så meget i centrum, som vi så det ved valget i fjor.

- Der er rigtig meget, der foregår i forhold til kommunalvalget lige nu, som jeg ikke ved en disse om. Og det er jeg rigtig glad for, for det er udtryk for, at det foregår alle mulige andre steder end på mit bord, siger den politiske leder selv.

Alligevel har han været pinlig bevidst om, hvad det betyder for medieinteressen, at han har den rolle, han har. Derfor er det også en del at strategien at få lavet det om.

- Vi tænker meget over at få nogle nye ansigter frem i det offentlige. Vi valgte helt bevidst at trække mig tilbage fra mediebilledet sidste sommer og kørte Josephine Fock og Rasmus Nordqvist frem. Folk skal se, at Alternativet er mange andre end Uffe, fortæller Uffe selv og får underbygget, at der også her ligger et svært opgør for Alternativet med at få skabt en ny politisk mediekultur frem mod lokalvalget næste år.

- Det er en kæmpe udfordring, fordi medierne er så vant til, at der skal stå en kendis i front. Jeg ved ikke, hvor mange gange jeg har hørt, at Alternativet kun er kendt for mig. Men det går nu kun fremad, siger han og spørger lidt til, hvorfor det egentlig også er ham, der skal fortælle om den lokale valgkamp i *Kommunen*.

Decentralt princip

Til stormødet i København går diskussionen på meget andet end personspørgsmålet. Det handler mest om al den politik, der skal defineres frem mod KV17, for hvor går grænsen for, hvad man kan blande sig i som lokalafdeling? Et par stykker spørger til integrationspolitikken, som konstant er i mediernes søgelys. Diskussionen udvikler sig lidt, indtil en gør opmærksom på, at partiet netop den dag har lagt et integrationspolitisk udspil ud på nettet. Flere hiver deres smartphones frem for at finde ud af, hvad det egentlig indeholder.

- Der bliver nødt til at blive udstukket nogle rammer oppefra. Nogle klare afgrænsninger af, hvad der er lokalpolitik og hvad der er landspolitik, siger en de fremmødte, der præsenterer sig selv som iværksætter.

Umiddelbart er der lagt op til, at al politikudvikling skal foregå i de enkelte lokalforeninger. Den skal opfindes i Alternativets politiske laboratorier - forkortet POLA'er - og så sættes sammen til et fælles kommunalt valggrundlag. Men områder som folkeskolen, planloven og integration bliver hurtigt nævnt som værende mere et spørgsmål for politikerne på Christiansborg.

- Der er nogle ting, som ikke er til diskussion: vores værdier og politiske manifest. Men så er der selvfølgelig enormt meget, som er til diskussion. Hvordan skal skolepolitikken se ud i Ringkøbing i forhold til Københavns? Hvordan skal vi prioritere den offentlige trafik? Forklarer Uffe Elbæk, da han bliver spurgt til vægtningen mellem decentrale og centrale beslutninger i partiet. Selv har han seks års byrådsarbejde fra Aarhus på CV'et.

- Jeg tror, det bliver en rigtig god oplevelse for vores medlemmer at kunne omsætte principielle holdninger fra principprogrammet til konkret handling lokalt. Men det vil også gå den anden vej ind til os på Borgen, for vi vil jo få en masse konkrete eksempler på, hvordan tingene kan gøres anderledes landspolitisk, uddyber han.

Ukendte kandidater

Uffe Elbæk nævner selv mere kommunal frihed og eksperimental-zoner til at lave lokale forsøg på prioriterede områder som en del af Alternativets eksisterende politik på området. Udover deres selvopfundne POLA'er bruger de også AppGree - en app, der kan samle holdninger og afstemninger i både små og store grupper - til at understøtte beslutningerne internt i partiet. Men rundt om politikudviklingen ligger det politiske manifest og værdierne: Mod, generøsitet, gennemsigtighed, ydmyghed, humor og empati som en ramme for det hele.

- Vi var aldrig nået så langt, som vi er, hvis ikke det var, fordi vores værdier har vist sig så bæredygtige. Hvis vi ikke havde haft dem, så havde der været mere turbulens på de sidste to og et halvt år, siger Uffe Elbæk.

Der er et stort fokus i partiorganisationen på at gøre nye medlemmer opmærksomme på de seks grundværdier, specielt fordi så mange gerne vil være med til at søge indflydelse.

- Selvfølgelig øges mulighederne og potentialet for usikkerhed og konflikter ved, at vi nu vokser så meget, som vi gør, og at vi står på springet til at skulle ud og repræsenteres lokalt. Men jeg er ret fortrøstningsfuld ud fra den grundbase, vi har fået skabt indtil nu, forklarer den politiske leder, som også kan se faren ved, at der bliver rift om kandidatposterne rundt om i kommunerne.

Alternativet arbejder i øjeblikket med et decideret kandidat-aspirant-program, hvor man som menigt medlem kan blive oplært til at stille op og repræsentere partiet lokalt. Det bliver højst sandsynligt en relativt ukendt kandidat, der kommer til at sætte sig på borgmesterposten i København og rådmandsposten i Aarhus, hvis partiets strategi lykkes.

- Hele vores forudsætning har været, at vi ville bygge Alternativet op nedefra. Derfor vil vi aldrig nogensinde gå ud og prikke kandidater på skulderen for at få dem til at stille op for os. Det er helt afgørende for os, at når folk involverer sig i partiet, så gør de det af egen drift, forklarer Uffe Elbæk.

Festen fortsætter

Det sædvanlige københavnske kommunalvalg med stærke kendte ansigter i spidsen for det hele skal obstrueres så meget som muligt, hvis det står til Alternativet. Man vil ikke være med til den præsidentlignende valgkamp, man kender fra landspolitikken, men i stedet forsøge at brede kandidatfeltet ud. Sådan lyder i hvert fald ambitionen. Alligevel er der også en anerkendelse af, at det bliver en svær balancegang at få alle med og engageret.

- Der er givetvis nogle, der vil blive skuffede, fordi de har nogle forventninger, som vi ikke kan indfri. Det, vi kan gøre ude i kredsene og i landssekretariatet, er jo så at få afstemt folks forventninger fra starten, når nu vi sætter det lokalpolitiske i gang og få fortalt, hvad der er til diskussion og hvad der ikke er, siger Uffe Elbæk.

På whiteboardet til det kommunale stormøde i København bliver der skrevet tre ord op på tavlen: Join the party! Ved valget sidste sommer kørte en partybus gennem syv byer fra Skagen til København og holdt aftenarrangementer med koncerter og politiske talkshows, ligesom DJ's spillede op, mens du kunne møde de lokale kandidater og Uffe Elbæk. Begejstringen blandt de fremmødte er stor for det festtema, der blev kørt ved sommerens folketingsvalg. OG et lignende tema skal orkestreres til KV17. Alternativet skal være en bevægelse, hvor alle føler sig velkomne og har en fornemmelse af, at det handler om personligt engagement og glæde fremfor politisk karriere og topstyring.

- Det er et mere mangfoldigt og menneskeligt udtryk. Det er meget skrøbeligt og udefinerbart, hvad der skaber den fornemmelse, men jeg tror, det handler om, at man kan mærke, man har mulighed for at blive involveret som menigt medlem og blive klogere, måske prøve sig selv af som kandidat til et lokalvalg. Helt almindelige borgere skal have lyst til at sige: Det der har jeg sgu lyst til at engagere mig i. Det kan man ikke, hvis partiet virker for glat, for strategisk eller for karrierepræget, siger Uffe Elbæk.

"Der er givetvis nogle, der vil blive skuffede, fordi de har nogle forventninger, som vi ikke kan indfri. Det, vi kan gøre ude i kredsene og i landssekretariatet, er jo så at få afstemt folks forventninger fra starten, når nu vi sætter det lokalpolitiske i gang og får fortalt, hvad der er til diskussion og hvad der ikke er."
Uffe Elbæk, partiformand

Alternativets fem byrødder

- **Melanie Simick** i Mariagerfjord Kommune - gik fra at være løsgænger (tidligere SF) i januar
- **Mads Holdgaard** i Faaborg-Midtfyn Kommune - skiftede fra Socialdemokraterne i januar
- **Aysel Jørgensen** i Jammerbugt Kommune - skiftede fra Socialdemokraterne i januar
- **Torben Toft Hansen** i Kalundborg Kommune - gik fra at være løsgænger (tidligere S) i februar
- **Svend Mathiasen** i Dragør Kommune - gik fra at være løsgænger (tidligere lokalliste) i marts

Frederiksberg vil boykotte skattesnydere

Skatteydernes penge skal ikke gå til at samarbejde med skattesnydere, mener både S og K på Frederiksberg, som derfor vil have en kommunal handlingsplan på området. Tidligere erfaringer tyder dog på, at mulighederne er ret begrænsede.

Flere partier i Frederiksberg Kommune har allerede bedt forvaltningen om at få afgrænset, hvilke af kommunens samarbejdspartnere der nævnes i den lækkede korrespondance med Mossack Fonseca – de såkaldte Panama Papers. Foto: AP/Polfoto

panama papers

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

”Det ligger i fin forlængelse af vores finansielle politik, der allerede nu siger, at vi ikke vil investere penge i for eksempel våben- og tobaksproducenter.”
Michael Vindfeldt (S), Frederiksberg

Lad os lave en handlingsplan for, hvordan vi som kommune kan forhindre samarbejde med skattesnydere.

Sådan lyder et forslag fra Socialdemokraterne på Frederiksberg ovenpå den seneste uges afsløringer om banker, private investorer, politikere og andre kendte ansigter, der har placeret penge i skattelyet Panama.

- Vi er ligesom mange andre i Danmark blevet chokeret over de såkaldte Panama Papers, der afslører, at Nordea og alle mulige andre velrenommerede virksomheder tilsyneladende systematisk har bidraget til eller udført skatteunddragelse, forklarer 2. viceborgmester Michael Vindfeldt (S), der altså nu vil have konkret handling for at undgå de skattesky virksomheder og privatpersoner som samarbejdspartnere i Frederiksberg Kommune.

- Som kommune repræsenterer vi jo skatteborgernes interesser, og dér vil vi ikke være med til at bruge deres penge på at samarbejde med nogle, som foretager skatteunddragelse, uddyber han.

K er med

Flere partier, heriblandt borgmesterpartiet De Konservative, har allerede bedt forvaltningen om at få afgrænset, hvilke af kommunens samarbejdspartnere der er involveret i skattelækagen.

Socialdemokraterne foreslår så oven i det en plan for, om det er politisk muligt at afbryde samarbejdet med eventuelt involverede virksomheder.

- Intentionerne i det forslag er der ikke nogen, der kan være uenig i. Selvfølgelig skal vi ikke som offentlig myndighed samarbejde med skattesnydere. Når det så er sagt, så ved vi jo ikke helt endnu, hvad der er op og ned med den her skattelækage, siger Flemming Brank, gruppeformand for De Konservative, som regner med, at hans parti stemmer for.

- I min optik foregår det i to tempi. Vi er startet med at bede om en redegørelse for, hvad der er op og ned i forhold til, hvem vi samarbejder med, og hvem der kan siges at være skyldige i skattesvig. Næste del handler så om at handle på det, ligesom Socialdemokraterne foreslår, forklarer han.

Svært at handle på

Handlingsplanen kan dog vise sig at blive ganske tynd, da det allerede tidligere er blevet slået fast på Frederiksberg, at de ikke må gå ud og boykotte eller blackliste virksomheder, når de sender offentlige opgaver i udbud - noget, som *Kommunen* beskrev sidste år.

- Hvis det skulle vise sig, at vi ikke rigtig kan gøre noget, så må vi få det løftet lovgivningsmæssigt op på et højere niveau på Christiansborg og i EU. Det kan simpelthen ikke være rigtigt, hvis vi ikke kan blackliste firmaer, der begår skatteunddragelse, siger Michael Vindfeldt, som også vil have skattespørgsmålet med i Frederiksbergs etiske investeringsprofil.

- Det ligger i fin forlængelse af vores finansielle politik, der allerede nu siger, at vi ikke vil investere penge i for eksempel våben- og tobaksproducenter. Her er det helt åbenbart, at vi heller ikke skal investere hos skattesnydere, forklarer han.

De Konservative vil ikke tage stilling til konkret handling, før de har fået redegørelsen og de juridiske rammer på plads.

- Det er for tidligt at sige endnu, hvad det her vil føre til. Men vi vælger jo selv vores samarbejdspartnere på en række områder, for eksempel på det finansielle marked, og det kan godt være, at vi skal skifte nogle af dem ud i fremtiden, siger Flemming Brank.

Om det bliver muligt for kommunerne at blackliste skattesky virksomheder i udbud, kan vi muligvis få et praj om tirsdag, hvor EU-Kommissionen ventes at komme med deres længe ventede forslag til en skattepakke. Et arbejde, der blev sat i gang på baggrund af den såkaldte Luxembourg-lækage, der i efteråret 2014 afslørede hemmelige aftaler om skatteunddragelse.

Silkeborg-modellen

I Silkeborg Kommune ønskede et bredt flertal at undgå skattely-virksomheder i deres udbud.

Vel vidende, at man ikke må boykotte eller blackliste virksomheder, har de i stedet valgt at bede virksomhederne om selv at fremlægge dokumentation for deres firmakonstruktion og skattebetaling. På den måde mener de, at skattesky virksomheder udelukker sig selv fra at byde ind.

S-forslaget på Frederiksberg

Kommunalbestyrelsen beslutter, at Frederiksberg Kommune udarbejder en handlingsplan, som forhindrer, at kommunen samarbejder med privatpersoner eller virksomheder, der begår skattesvig.

Kommunalbestyrelsen beslutter endvidere, at Frederiksberg Kommune ikke skal investere i virksomheder, der tyr til skattesvig.

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge MF **Jan E. Jørgensen** (V)

FUP OG FAKTA OM OMPRIORITERINGS-BIDRAGET

I den seneste tid har Socialdemokraterne foldet sig ud og er gået i offensiven mod omprioriteringsbidraget. En stridslysten overborgmester i København og adskillige borgmestre deler i debatindlæg og i Socialdemokraternes kampagnevideoer deres bekymringer over omprioriteringsbidragets konsekvenser. Jeg er næsten overrasket over, at vi ikke har set de første flammende meteorer ramme gågaderne landet over, for hvis man skulle tro Frank Jensen, Mette Frederiksen & Co. betyder omprioriteringsbidraget jo et sandt ragnarok for velfærdssamfundet, som vi kender det.

Før vi hopper med på den historie, synes jeg lige, at vi skal klappe hesten et øjeblik og skille fup fra fakta, når vi snakker om omprioriteringsbidraget. Først fakta:

For det første: Regeringen overtog en statskasse, der langtfra havde det så godt, som Socialdemokraterne bildte danskerne ind. Den offentlige økonomi var kørt helt ud til kanten. Venstre vil gerne prioritere at styrke vækst og kernevelfærd - også i fremtiden. Uden omprioriteringsbidraget vil vi ikke kunne finde lige så mange penge til at lave målrettede løft af kernevelfærden, som vi for eksempel har gjort med værdighedsmillarden til de ældre.

For det andet: Omprioriteringsbidraget er på 1 procent (!) årlig 2016-2019. Med milliarden til de ældre er kommunernes serviceramme i år 238.900.000.000 kroner. Det virker meget usandsynligt, at nogle af de penge ikke kan bruges klogere.

Hvordan kan det for eksempel være, at nogle kommuner bruger 4.000 kroner på administrative udgifter per indbygger og andre over 11.000 kroner? Det viser tal fra KL.

Og hvordan kan nogle kommuner finde penge til at bygge store prestigeprojekter (ingen nævnt, ingen glemt) og samtidig påstå, at man er nødt til at skære i den borgernære velfærd?

> **”Og hvordan kan nogle kommuner finde penge til at bygge store prestigeprojekter (ingen nævnt, ingen glemt) og samtidig påstå, at man er nødt til at skære i den borgernære velfærd?”**

Hvis alle kommuner blev drevet lige så effektivt som Frederiksberg Kommune, hvor jeg kommer fra, kunne de danske kommuner samlet set spare næsten 29 milliarder kroner.

For mig at se peger det på, at kommunerne kan vinde meget ved at lære af hinanden. Effektivisering er mulig.

Og så til fupnummeret til sidst: I Socialdemokraternes sidste regeringsperiode faldt kommunernes serviceramme med 3 milliarder kroner 2012-2015. I år er serviceramen ½ milliard højere i 2016 end i 2015. Og det endda med omprioriteringsbidraget. Alligevel er Venstre blevet skurken.

Mit undrende spørgsmål er derfor: Mener Socialdemokraterne, at der var tale om samme dommedagslignende tilstand for velfærden, dengang man selv sad i regering - eller kunne det tænkes, at omprioriteringsbidraget ikke er verdens undergang? Hykleriet længe leve!

Kommenter klummen på www.kommunen.dk

Jan E. Jørgensen (V) er forhenværende social- og indenrigsordfører og nuværende rådmand på Frederiksberg

Byråd i oprør: "Vi vil ikke digitaliseres!"

Mens der presses hårdt på for at få gjort alle borgere digitale, forsøger størstedelen af Gribskovs politikere selv at slippe udenom.

Byrådet i Gribskov røg i totterne på hinanden, da man skulle blive enig om, hvorvidt dagsordenen skulle digitaliseres.

Foto: Malene Dietz

byrod

Af Malene Dietz
Ugeposten i Gribskov

- Hele skærmen er grøn nu, lød det lettere forundret fra borgmester Kim Valentin, da punkt 35 skulle behandles på seneste byrådsmøde. Emnet, der i den grad fik byrødderne til at trykke sig ind på taletiden, var dog hverken tunge sager som placering af flygtningepavilloner eller kommunens budgetopfølgning, men derimod udsigten til fremover at skulle modtage deres dagsordener digitalt. Forslaget var blevet stillet af Nyt Gribskov, der virkede noget overrasket over den massive modstand mod at gøre byrådsarbejdet digitalt på lige fod med en del andre kommuner, der for længst har taget skridtet.

- Det kommer bag på os, at der kan være så stor uenighed om at nytænke byrådsarbejdet. Vi beder borgerne bruge computeren til stort set alting, så det ville klæde os at gøre det samme. I øvrigt har alle byrådsmedlemmer allerede fået stillet både en computer, en iPad, en printer og gratis internetadgang til rådighed. Lad os nu være lidt moderne, lød opfordringen fra Anders Gerner Frost (G).

> **“Der er en mærkbar forandring i, hvem der læser bilagene, efter de kun ligger på nettet. Standarden er helt klart faldet. I øvrigt har jeg prøvet at printe, men med det gamle lort, vi har fået udleveret, så står man jo med blæk op og ned af armene.”**
> **Lone Møller (S)**

Effektivisering og miljø

Ved fremsættelsen af forslaget redegjorde partiet også for problematikken i at bruge administrationstimer på at printe, sammenklipse, frankere og udsende dagsordener før hvert eneste møde og i øvrigt genudsende det hele, når der indimellem bliver fundet fejl i det udsendte.

- Vores nabokommuner kan jo godt finde ud af det, og det ville lette det for vores i forvejen pressede administration. Her er der for en gangs skyld mulighed for en besparelse, der ikke går ud over vores kernevelfærd, påpegede Sisse Krøll Rasmussen (G) om udgiften, man i Greve Kommune beregnede til mindst 160.000 kroner årlig, da man tilbage i 2012 som led i kommunens digitaliserings-strategi gik over til digitale dagsordener. IT-bølgen er i det hele taget skyllet ind over en stor del af landets byrådssale, men at dømme ud fra den voldsomme modstand på byrådsmødet er det ikke en bølge, politikerne har lyst til at hoppe frivilligt med på.

Byrådet bør gå forrest

Forslaget fik kun opbakning fra en del af Venstres byrådsgruppe, der havde besluttet at stemme efter overbevisning.

- Byrådet bør være foregangsmænd for befolkningen. Vi kan ikke stille ældre mennesker dårligere end os selv; det er bare om at komme i gang, og ellers må vi holde nogle temamøder, hvor man kan lære at trykke Enter, lød det fra Nick Madsen (V), der fik opbakning af Michael Bruun (V).

- Jeg oplever et deja-vu lige nu. Jeg husker, vi havde samme diskussion i timevis, da vi i sin tid besluttede, at alle bilag skulle være elektroniske. Faktisk er det jo nemmere, hvis alt bliver samlet et sted.

- Fremtiden er elektronisk, erkendte Birgit Roswall (V), der dog alligevel stemte imod ud fra argumentet om, at det var rarest med papirudgaven, og at man ikke altid kan komme på nettet.

Manglende netadgang var også DF's hovedargument for at stemme imod en digitalisering.

- Jeg kan godt lide at være på farten - hvad nu hvis man er et sted uden internetadgang, og man vil læse en dagsorden?, lød bekymringen fra Brian Lyck (DF), der ikke lod sig berolige af forklaringer om, at man ved at downloade dagsordenen gør den tilgængelig uanset netadgang. Heller ikke den økonomiske vinding kunne få ham med på digitaliseringsbølgen.

- Man kan jo også vende det om og sige, at det giver arbejdspladser hos Post Danmark, når vi sender dagordenerne ud, lød modargumentet.

Forskel på os og dem

Stærkest modstand kom fra Socialdemokraterne, der nærmest var ved at falde over hinanden under debatten for at sætte en stopper for digitaliseringen af byrådsarbejdet.

- Der er forskel på, hvad vi skal, og hvad borgerne skal, lød det kontant fra Bo Jul Nielsen (S), der ikke så megen idé i at skulle agere digital forgangsmand for kommunens borgere.

- Vi vil ikke tvinges til at læse på skærmen. Det er en respektløs og ukollegial måde at udstille kolleger på, der ikke har teknisk flair, lød kritikken fra Susan Kjeldgaard (S), der også frygtede, at en øget digitalisering vil påvirke demokratiet og simpelthen afholde nogle fra at stille op.

- Så er jeg gået, lød det vredt fra Lone Møller (S), der ligefrem truede med at forlade byrådet, hvis hun ikke fremover fik tilsendt mødedagsordenen på skrift. Påmindelser om, at hun jo stadig selv kunne printe derhjemme, og at bilag jo allerede er digitale ,gav følgende respons:

- Der er en mærkbar forandring i, hvem der læser bilagene, efter de kun ligger på nettet. Standarden er helt klart faldet. I øvrigt har jeg prøvet at printe, men med det gamle lort, vi har fået udleveret, så står man jo med blæk op og ned af armene.

Et skridt tilbage

Fremadrettet er det kun de byrådspolitikere, der direkte beder om det, der bliver udsat for nye digitale tider i byrådsarbejdet. Således tog Gribskov Byråd ikke mange digitale skridt fremad i denne omgang, og det ærgrer Nyt Gribskov.

- Vi er ærlig talt målløse. Det burde være en selvfølge; i stedet bliver det nu en kamp. Men den tager vi gerne op, indtil alle er med på vognen. Vi tror på en modernisering af byrådsarbejdet, og det her er et vigtig skridt, som skal tages før eller siden, lyder det fra Anders Gerner Frost.

Artiklen er bragt i redigeret form med tilladelse fra skribenten og Ugeposten i Gribskov.

Fagbevægelsen og den offentlige sektor i partnerskab for velfærd

NYE VEJE

De offentlige opgaver bliver stadig større og mere komplekse at løse. Samtidig bliver presset på velfærden og behovet for effektivisering på tværs af den offentlige sektor næppe mindre. *Kommunen* inviterer en række forskere, eksperter og praktikere til at levere deres bud på, hvordan vi kan finde nye veje til varig velfærd.

Af Jan Hoby

Næstformand
Landsforeningen for Socialpædagoger (LFS)

Presset på velfærden er bastant, og der er ikke de store udsigter til, at velfærdsopgaver som børnepasning og omsorg for gamle, syge, handicappede og udsatte kommer længere frem i ressourcekøen i de kommende år. Det mærkes ikke bare af de borgere, der modtager velfærdsydelser. Det mærkes i særdeleshed også af pædagogerne, SOSU'erne og alle de andre, der har den daglige kontakt med borgerne. De nedslides, de går ned med stress, og de oplever, at arbejdet mister mening, fordi de ikke længere kan levere på det niveau, der tilfredsstiller deres faglighed.

Vi kan som fagforeninger vælge at begræde udviklingen, skrue op for parolerne og for den individuelle psykosociale hjælp til de medlemmer, som er gået ned med flaget. Men vi kan også vælge at gå en anden vej via et konstruktivt partnerskab med vores kommunale arbejdsgivere. Det har vi som fagforeningen LFS valgt at gøre ved at sætte et anderledes aftryk i den seneste budgetaftale for Københavns Kommune. Vi har gen-introduceret begrebet arbejdsfællesskaber, og vi har fået politikerne som medspillere. Aftalen er en udløber af Tillidsdagsordenen og ønsket om et stærkere MED-system. Vi oplever, at Børne- og Ungeforvaltningen rent faktisk prøver, for også politikerne og DJØF'erne på rådhuset har indset, at den bevidstløse strøm af regler og kontroller fra New Public Management-perioden har spillet fallit. Vi skal bare sammen finde noget andet at sætte i stedet. Det er hér, vi tror på arbejdsfællesskabet som begreb. Vi skal væk fra ydre motivationsstyring, der fortæller offentlige medarbejdere, hvordan de skal udføre deres arbejde, og tilbage til indre motivationsstyring, der handler om hvorfor. Det taler nemlig til ildsjælen i alle professionelle. Jeg kan næsten høre, hvordan harmen rejser sig hos nogle læsere. For siger Jan Hoby, den ræverøde fagforeningsmand, at offentligt ansatte bare skal klappe hælene sammen og stiltiende acceptere de stadig mere elendige rammevilkår for vores arbejde? Og siger jeg, at vi skal stramme ballerne og arbejde mere for mindre? Nej, det er ikke det, jeg siger. Men jeg siger, at vi som velfærdsmedarbejdere har to valg: Vi kan sætte os hen i hjørnet og vente på, at vilkårene igen bliver så gode, at vi kan gå glade på arbejde. Imens kan vi være sure, bagtale hinanden og vores ledere - og især DJØF'erne oppe i forvaltningen, som åbenbart lever og ånder for at genere os mest muligt. Men vi kan også vælge at blive ved med at kæmpe for bedre rammevilkår samtidig med, at vi gør en indsats for at gøre vores arbejdspladser til robuste og tillidsbaserede arbejdsfællesskaber, hvor vi er gode kolleger, der behandler hinanden ordentligt og arbejder på at dyrke den arbejdsglæde, der er.

Solskinsvænget eller Regnvejrsdalen

Vi kan eksemplificere med to børnehaver, der ligger tæt på hinanden og modtager den samme "slags" børn. De har de samme kommunale bevillinger og normeringer. I børnehaven Solskinsvænget er der meget lille udskiftning i medarbejderstaben, og der er usædvanlig lavt sygefravær. Til gengæld viser de kommunale trivselsmålinger, at trivslen er høj. Pædagogstuderende, der er i praktik i Solskinsvænget, skriver næsten altid i deres evalueringer, at det, der gør størst indtryk, er den gode tone i medarbejdergruppen og så det, at folk er så gode kolleger: Man giver en hånd med, når det er nødvendigt, og man sladrer ikke om hinanden. Er der uenighed, taler man åbent og professionelt om det.

"Vi tror på arbejdsfællesskabet som begreb. Vi skal væk fra ydre motivationsstyring, der fortæller offentlige medarbejdere, hvordan de skal udføre deres arbejde, og tilbage til indre motivationsstyring, der handler om hvorfor. Det taler nemlig til ildsjælen i alle professionelle."

I børnehaven Regnvejrsdalen har man ikke praktikanter, for det oplever man ikke at have ressourcer til. Sygefraværet er over det kommunale gennemsnit, og p.t. er to medarbejdere langtidssygemeldt på grund af stress. Der hviskes i krogene om, at den ene sygemelding nok mest handler om, at medarbejderen har følt sig mobbet af de andre ansatte på stuen. Der hviskes i det hele taget en del i hjørnerne i Regnvejrsdalen, og der er en del konflikter mellem stuerne, fordi man hver især synes, at de andre tager for lidt fra, når dagligdagen er presset. Medarbejdergruppen i Regnvejrsdalen er dog enige på ét punkt: Det er de evindelige besparelser og det deraf følgende høje arbejdspres, der ødelægger arbejdspladsen og arbejdsglæden.

Regnvejrsdalen er havnet i jeg-orker-heller-ikke-i-dag-land, hvor udefrakommende rammer bliver brugt som begrundelse for, at man sladrer om hinanden og hæger om egne interesser. I Solskinsvænget har man derimod fået skabt sig et arbejdsfællesskab, hvor man på trods af de givne rammer formår at løfte i flok på en konstruktiv måde. Man har ikke kun fælles matrikel. Man har fælles forståelse af kerneopgaven.

Solskinsvænget og Regnvejrsdalen er fiktive. Men alle, der kommer på offentlige arbejdspladser, kan udpege deres egne udgaver af de to prototyper. Og hvis der kommer flere Regnvejrsdale end Solskinsvænger, er der stor risiko for, at vi som offentligt ansatte selv er med til at beskadige den velfærdsstat, som vi er rigtig mange, der gerne vil bevare. Derfor er et af de vigtige svar på den trængte velfærd, at vi på alle niveauer arbejder på at skabe robuste arbejdsfællesskaber, som er arbejdspladser, hvor der er fokus på kerneopgaven, og hvor alle uanset stillingsbetegnelse oplever ansvar og føler sig relevante i forhold til kvaliteten. Ambitionen er, at når kolleger forlader et tillidsbaseret arbejdsfællesskab, gør de det, fordi de søger nye faglige udfordringer, oplevelser og muligheder. Når de forlader deres arbejdsplads, bør de kunne vende sig om og med stolthed sige, at den arbejdsplads aldrig ville have været så god uden mig og uden vores arbejdsfællesskab. Et arbejdsfællesskab er derfor også en effektiv organisation.

Ét stort arbejdsfælleskab

Det lyder smukt. Men er det ikke arbejdsgiverens ansvar, kunne man spørge. Jo, det er det bestemt. Men vi mener faktisk også, at det er fagbevægelsens opgave at tage hånd om vores fælles trivsel. Ellers bliver fagforeningerne reduceret til en krydsning mellem indkøbsforeninger og individuelle klageinstanser. Fagbevægelsen må indse, at der ikke findes individuelle løsninger på dårligt arbejdsmiljø. Der findes kun kollektive, arbejdspladsfunderede løsninger. Dårligt arbejdsmiljø opstår hos den enkelte, men skal løses i fællesskab på arbejdspladsen. Alle ansatte på en arbejdsplads har et medansvar for hele arbejdspladsens arbejdsmiljø.

Vi vil gerne være med til at gøre Københavns Kommune til ét stort arbejdsfællesskab. Visionen er, at alle kommunens medarbejdere fra køkkenmedarbejderen i børnehaven til DJØF'eren på chefkontoret oplever, at de er hinandens kolleger, og at de er gensidigt bevidste om, at de begge er uundværlige for, at kerneopgaven kan lykkes. Det kræver, at politikere og forvaltning lever op til Tillidsdagsordenen og tager løfterne om medindflydelse til medarbejderne alvorligt, og at man udviser respekt for den kernefaglighed, som pædagogen, plejehjemsassistenten og alle de andre ansatte har. Men det kræver også, at vi som medarbejdergrupper arbejder konstruktivt på vores interne relationer og på vores samarbejde med vores kolleger i den øvrige del af kommunen. Kollegaen oppe på kommunen vil i bund og grund det samme som dig - levere godt arbejde. Og er I uenige om, hvordan det skal gøres, må det løses i gensidig respekt i og åben dialog i stedet for at gøre hinanden til fjendebilleder.

Vi vil som fagforening gå forventningsfuldt ind i processen, og vi vil i den grad holde politikerne i Københavns Kommune op på visionen. I respekt for, anerkendelse af og kærlighed til velfærdsstaten. Men først og fremmest, fordi der ikke er et andet og troværdigt alternativ til stærke, robuste og tillidsbaserede arbejdsfællesskaber.

Landsforeningen for Socialpædagoger (LFS) organiserer alle pædagogiske medarbejdere i København samt en række pædagogiske faggrupper i den øvrige del af hovedstadsområdet. LFS er del af FOA og har mere end 11.000 medlemmer.

Morgendagens meningsdannere

Af Kasper Sand Kjær

EN NY POLITISK SAMTALE

Den politiske samtale har trange kår i dagens Danmark. Særlig på de sociale medier oplever vi, hvordan jagten på likes og delinger får os til at lægge mest mulig afstand til vores politiske modstandere ved at fremhæve deres dårligdomme og dobbeltmoral.

I starten af året viste en ny undersøgelse fra DUF, at flere og flere unge melder sig ud af den politiske debat på Facebook og Twitter, fordi tonen er for hård. Siden er også etablerede politikere begyndt at logge af Facebook. Bornholms borgmester Winni Grosbøll og Søren Espersen fra Dansk Folkeparti er blot nogle af de folkevalgte, der er trætte af tilsvininger og har valgt at forlade online-debatten.

I landet, hvor vi bryster os af at have sammenhængskraft og tillid, fjerner vi os mere og mere fra hinanden, fordi vi lader konflikt i stedet for dialog og gensidig respekt gennemsyre vores debatkultur. Ikke bare på de sociale medier, men også i den offentlige politiske debat oplever vi, hvordan der er blevet skruet op for konflikten og ned for samtalen. Det er bekymrende - for et levende og stærkt demokrati forudsætter, at vi møder hinanden med åbenhed, nysgerrighed og dialog.

DUF's stifter Hal Koch sagde tilbage i 1940'erne, at demokrati er en livsform, som enhver generation skal tillære sig og opdrages til. De ord har vi brug for at minde hinanden om. For vi må aldrig tage demokratiet for givet, og demokratisk deltagelse er andet end at sætte et kryds hver fjerde år. Faktisk er hele forudsætningen for demokratiet dialogen og samtalen. Det handler om at have holdninger til, hvor vores samfund skal hen, og at kunne dele de holdninger med andre - også dem, man ikke er og aldrig bliver enig med.

Vi har brug for nye rammer, hvor netop meningsudvekslingen og samtalen mellem mennesker kan finde sted. Hvor borgere og politikere kan mødes, og hvor vi på tværs af partier, foreninger, værdier og andre skel kan tale sammen om, hvordan fremtidens Danmark skal se ud.

"I DUF ser vi, at lokale folkemøder i landets kommuner kan være en af måderne til at skabe mere politisk dialog i øjenhøjde og sparke gang i den demokratiske samtale."

I DUF ser vi, at lokale folkemøder i landets kommuner kan være en af måderne til at skabe mere politisk dialog i øjenhøjde og sparke gang i den demokratiske samtale. Derfor arbejder vi for at hjælpe kommuner, foreninger og borgere i gang med at planlægge og afholde lokale folkemøder, der kan tilpasses det enkelte lokalområde.

De lokale folkemøder er, inspireret af Folkemødet på Bornholm, en årlig begivenhed, der bringer borgere, politikere, foreninger, erhvervsliv og andre lokale aktører sammen i et fysisk møde til dialog og inddragende politisk debat om de emner, der ligger lokalområdets indbyggere på sinde.

Det direkte fysiske møde mellem borgere og beslutningstagere vil ikke alene styrke tilliden og mindske afstanden til politikerne, men også øge det demokratiske engagement i kommunen.

Der er ingen fast opskrift på, hvordan et lokalt folkemøde skal se ud, men der er masser af inspiration at hente hos kommuner som Odense, Rudersdal og Nyborg eller lokalområderne Ollerup og Møn, der allerede afholder lokale folkemøder.

DUF har mere end 70 års erfaring med at skabe aktiviteter, der styrker demokratiet, og vi stiller os gerne til rådighed som sparrings- og samarbejdspartner for kommuner, der ønsker at etablere et lokalt folkemøde.

Vi tror nemlig på, at hvis demokratiet i Danmark også i fremtiden skal være stærkt og levende, har vi brug for en ny og styrket politisk samtale - for eksempel gennem lokale folkemøder.

Kasper Sand Kjær er formand for DUF – Dansk Ungdoms Fællesråd

Slut med halve løsninger

Håndboldkoryfæet Ulrik Wilbek er nu - som forventet - blevet udpeget som Venstres borgmesterkandidat i Viborg ved næste valg. Han er træt af halve løsninger, og kommunens høje ungdomsarbejdsløshed bliver en af de første ting han vil gøre op med.

Af Søren Engelbrecht
soren@kommunen.dk

Da arenaen Atletion i Aarhus i sin tid blev bygget til sport og koncerter, havde man tilsyneladende ikke taget højde for de lastbiler, der skal levere udstyr til eksempelvis koncerter. Det endte i hvert fald med, at Aarhus Kommune senere blev nødsaget til at afsætte millionbeløb til at forbedre adgangsforholdene.

Måske sparede de bedre faciliteter væk for at blive hurtigere færdig - måske var det en simpel forglemmelse. Ikke desto mindre er det sådan en situation, Ulrik Wilbek ikke vil stå i som borgmester. Han vil ikke være den borgmester, der lapper huller i et ellers færdiggjort projekt. Men borgmester vil han gerne være - i Viborg.

Den 4. april blev Ulrik Wilbek af sine partikolleger officielt udpeget som Venstres spidskandidat til borgmesterposten i Viborg ved kommunalvalget i 2017. Det har været en offentlig hemmelighed, at det skulle ende sådan, siden han tilbage i januar luftede sin interesse for opgaven i kølvandet på Jens Rohdes Venstre-exit. Allerede dengang fik Ulrik Wilbek opbakning fra Venstres lokalformand i Viborg, Anders Jensen, og den opbakning er nu omsat til et officielt kandidatur.

Utilpassede unge

Ulrik Wilbek nævner selv Atletion i Aarhus som et eksempel på de halve løsninger, han er en stor modstander af. Men det er ikke faciliteter, der er hans varmeste hjertebarn. Det er virkelige børn. De børn, som ikke lærer bedst af at sidde på en stol seks-syv timer om dagen. De børn, som aldrig falder til i et læringsmiljø fuldt af bøger. De børn, som aldrig får en fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Ulrik Wilbek kalder dem 'de truede unge', og de skal have mere opmærksomhed.

- Der er mange unge i Viborg Kommune, som ikke har et arbejde, og deres chancer for at få et ser ærlig talt ikke gode ud, siger Ulrik Wilbek.

Han anser det for at være Viborg Kommunes største udfordring i disse år, men ligesom roden til problemet med Atletion i Aarhus skulle findes i de oprindelige tegninger, skal grunden til ungdomsarbejdsløsheden dateres flere år tilbage. Det handler ifølge Ulrik Wilbek om mentaliteten i folkeskolen. Han oplever et for stort fokus på, at alle børn skal være eller blive bogligt stærke: at alle skal inkluderes i alt. Det giver unødvendige nederlag til den gruppe børn, som ikke er specielt skoleegnede.

- Vi bliver ved med at fortælle, at det er vigtigt, de læser videre. Men det synes jeg ikke, det er. Det er meget vigtigere, at vi finder noget, der passer til dem, så de kan få et godt liv og komme i arbejde med det, de nu gerne vil, siger den tidligere håndboldtræner og nuværende sportschef i DHF, Dansk Håndbold Forbund.

Politiker/håndboldtræner

Selvom det snart er to år siden, Ulrik Wilbek forlod trænergerningen og det danske herrelandshold i håndbold, står han stadig tydeligt på nethinden hos majoriteten af den danske befolkning. De, som har fulgt bare en smule med i hans færden på både kvinde- og herrelandsholdet, kan genkalde sig et tv-interview med Ulrik Wilbek, hvor han forklarer sin taktik, så det meste af Familien Danmark kan forstå det.

Sådan lyder den nyslåede borgmesterkandidat også, når han snakker om politik. Tonelejet er afdæmpet, men der er plads til et par jyske eder, hvis en pointe skal understreges. For vi skal fandme sørge for at gøre det ordentligt, når vi gør noget, og politik er sgu et prioriteringsspørgsmål. Han tager sig en tænkepause, hvis det er nødvendigt. Griner let, når han aner et trickspørgsmål. Stirrer fast og bestemt, når det bliver konkret. Hakker lidt i ordene, når han får kørt sig selv op.

Ulrik Wilbek er - snart - politiker igen, som han var det 1997-2001, hvor han sad i byrådet i Viborg og var formand for socialudvalget, men det er, som om han er i transit. Der er selvfølgelig også halvandet år til det skæbnesvangre valg.

Som en sand politiker afviser han at blive konkret på nogle bestemte områder, før han har sat sig ind i stoffet og fået lavet et katalog. Men som den passionerede landstræner, vi kender ham som, kan han ikke lade være med at gå i dybden med det, han brænder for. De unge, infrastruktur, faciliteter, der kræver lappeløsninger, og generelt det, der bliver gjort halvt og ikke helt.

- Jeg synes nogle gange, at politikerne er for dårlige til at foretage den nødvendige prioritering. Al politik er jo prioritering, for der er aldrig penge nok, og så plejer jeg at sige lidt provokerende: "Jamen det bestemmer vi jo selv.", siger han og tilføjer en kunstpause, så der lige er tid til at tænke over den pointe.

Politiske buzzwords

Nøgleordene, hans politiske kendetegn, er der dog allerede. Bevidst eller ubevidst.

Han vil det gode kompromis, hvor alle - fra højre til venstre i byrådssalen - giver og tager, så der kan blive gennemført noget politik. Det behøver ikke være ideologisk

Blå bog

- **Født 13. april** 1958 i Tunesien
- **Gift med Susanne Munk Wilbek.** Sammen har de to sønner. Derudover har han en datter fra tidligere ægteskab.
- **Sad i Viborg** byråd 1997-2001
- **Kvindelandsholdstræner 1991-1998**
- **Herrelandsholdstræner 2005-2014**
- **Ridder af Dannebrog**

Ifølge Ulrik Wilbek kan ordet kompromis betyde to ting: "Det kan betyde lappeløsninger, hvilket er negativt, og så kan det betyde, at vi rent faktisk kommer hinanden i møde og finder en god, pragmatisk løsning."
Foto: Emil Brøbech

Venstre-politik; det skal være det bedste for borgerne i Viborg Kommune. Derfor afgiver Ulrik Wilbek ikke løfter i sin valgkamp: Han afgiver hensigtserklæringer.

Han vil være forebygger og ikke behandler, løsningerne skal give fuldt udbytte på langt sigt og ikke halvt udbytte i morgen. Det vil blive dyrere i sidste ende, mener han.

- Så derfor laver vi en helhedsløsning, siger Ulrik Wilbek flere gange.

Og de to løsningsmodeller går ofte hånd i hånd.

- Så er det bedre at udskyde projektet og sige, at vi har en hensigtserklæring, der hedder, at vi først laver det om fire år. Men så laver vi det også ordentligt i stedet for at lave det halvordentligt nu og så finde ud af om fire år, at der alligevel skal bruges lige så mange penge på det én gang til, siger Ulrik Wilbek med den største selvfølgelighed.

Det sker i 5. klasse

Han bruger den retorik om så mange eksempler på projekter, at det er svært at holde styr på. Så undgår han også at blive for konkret i sine hensigtserklæringer.

Og så alligevel: Der var jo lige de udsatte unge, hvor han ikke kunne lade være med dykke lidt dybere. Ulrik Wilbek peger på, at der allerede begynder at mangle faglært arbejdskraft, så hvorfor skal alle børn have at vide, at en lang eller mellemlang uddannelse er den eneste vej.

Helhedsløsninger gælder ikke kun for motorveje og sportshaller. Man kan også lave hensigtserklæringer om at tage fat i nældens rod, ungdomsarbejdsløsheden, og acceptere, at ting tager tid, i stedet for blot at give de udsatte unge i 2016 plaster og forbinding på:

- Det er ligesom den indsats, vi skal gøre med de unge. Det er fint nok at gøre noget ved de unge, der hænger nu, men det er sgu i 5. klasse, det kan blive afgjort.

Send debatstof til os:
Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

"Det kan ikke komme som en overraskelse for nogen, at jeg er involveret i udarbejdelsen af centrale regeringsinitiativer. Det er en helt naturlig del af det at være regeringsleder. Af principielle grunde ønsker jeg imidlertid ikke at udtale mig nærmere om de drøftelser, som jeg har med ministre og embedsmænd om en given sag."
Statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) om sin afvisning af at deltage i samråd om landbrugspakken til Ritzau

Stikkerkultur i Region Syddanmark

whistleblower

Holger Gorm Petersen
Medlem af Vejle Folkeparti og regionsrådsmedlem i Syddanmark

Nu indføres der stikkerkultur og mistillid i Region Syddanmark. Det sker, efter at den såkaldte whistleblower-ordning er trådt i kraft, så alle medarbejdere og ledere kan anmelde hinanden anonymt.

Vejle Folkeparti mener, at det lige er det med anonymitet der er problemet. Nu skal man ikke længere stå til ansvar for sine handlinger, og det er netop det, der kan medføre en stikkerkultur, som skader arbejdsmiljøet og skaber mistillid.

Vejle Folkeparti er helt enigt med medarbejderne i deres kommentarer til ordningen i forbindelse med budgetforhandlingerne (citeret nedenfor).

Når Vejle Folkeparti ikke stemte imod, er det jo, fordi det er en del af budgetforliget - MEN aftalen gælder jo kun for 1 år, hvorefter den skal evalueres. Den evaluering har Vejle Folkeparti allerede foretaget - så det bliver et rungende nej til en fortsættelse.

Nu har vi netop fået en helt ny topledelse i Region Syddanmark, og Vejle Folkeparti har tillid til, at den kan lede regionen på en god og forsvarlig måde.

En trist dag for regionen

Citat fra medarbejdernes høringssvar til budgetforhandlingerne:

"At foreslå en sådan ordning på grund af et enkeltstående tilfælde, som nok ikke ville have været løst, selvom vi havde haft en sådan ordning, er at overreagere. Vi er bekymrede for, at medarbejdere ved indførelse af en sådan ordning risikerer at blive udsat for en helt ubegrundet mistanke. Vi mener også, at der er risiko for, at der skabes en frygt hos medarbejder-

Regionsrådssalen i Region Syddanmark.
Foto: Lasse Kofod / Polfoto

"Nu skal man ikke længere stå til ansvar for sine handlinger, og det er netop det, der kan medføre en stikkerkultur, som skader arbejdsmiljøet og skaber mistillid."

ne, så de bliver handlingslammede. Endelig er vi bekymrede for, at vores nuværende åbenhed begrænses. Vi mener som medarbejdere, at vi har et system, der fint kan fange besvigelser og uregelmæssigheder af væsentlig karakter igennem arbejdsmiljøgrupper, tillidsrepræsentanter, organisationers samarbejde med Direktionen og hele ledelsessystemet. Desuden har vi ytringsfrihed - så nej tak til det".

Af Knud Abildtrup. Uden for referat

Sms'erne er over os

Forleden tikkede en sms ind: 'Deres produkt er nu modtaget på værkstedet, og undersøgelse påbegyndes snarest. Ny melding sendes, når undersøgelsen er afsluttet'. OK, det var kl. 8.59, og sms'en efterlod en vis beroligelse oven på det fysiske ubehag, det havde givet dagen før at indlevere en syg computer ved skranken i en kædebutik med udsigt til, at der kan gå fra ti til fjorten dage - uden nærmere viden om patientens tilstand og eventuelle bortgang.

Praktikanten havde ikke glemt den noget skuffende oplevelse, det for ham havde været at sende en computer til reparation til et hollandsk værksted, der havde været knap så meddelsomt undervejs. Da kom den - i øvrigt negative - sms-melding først flere måneder efter - og dyret var dømt uhelbredeligt. Det havde været rart at vide på det tidspunkt, teknikeren traf beslutningen; så kunne man jo ligesom disponere efter det.

På den baggrund ville jeg med min aktuelt syge pc jo kunne se frem til et langt højere niveau af kommunikation! Og blot fire timer senere tikkede næste sms ind, om at 'undersøgelsen var påbegyndt, at de arbejder med den, og jeg ville høre nærmere, når produktet kan afhentes'. Med en vis forventning om, om at jeg nu ville kunne se frem til nye beskeder hver fjerde time, nåede jeg næsten at oparbejde en ærgrelse. For SÅ orienteret ønsker jeg så heller ikke at være.

Sms'ens velsignelser har næppe nået sit højdepunkt - hverken ved private eller offentlige afsendere. Firmaer, der benytter sig af track and trace-teknikken, spytter både sms'er og mails ud om, hvor langt julegaven købt på nettet er kommet fra afsender til modtager. Bevares, der er oplagt reklameværdi i den slags, men når man både skal orienteres grundlæggende, lige før, undervejs, i afgørelsens time, kort efter og igen længe efter - og så til allersidst med et evaluerende spørgeskema, så er det lige før, det fører for vidt.

"I kommunikationsafdelingerne rundtom i kommunerne eksperimenteres der også med, hvor meget sms kan få folk til."

Så er der mere idé i, at en bank per sms sikrer sig, at et fem- eller sekscifret beløb virkelig skal overføres til en entreprenør med netop det kontonummer, og at der ikke er tale om en fejl. Og idé er der absolut også i, at trafikselskaber sms'er til deres passagerer om forsinkelser og ændringer i køreplanen. Komisk bliver det bare, når man flere timer, efter man endelig nåede hjem, får sms'en fra DSB om forsinkelsen. Den gider man bare ikke se på.

Din søn skal til tandpleje i morgen kl. 10.30. Din datter skal på udflugt med valgfagsholdet og kommer senere hjem: læs mere på skoleintra. Du skal selv stille skraldespanden frem i morgen, hvis den skal tømmes. Og så stormer det også, så du kan godt surre trampolinen fast. Skoler, renovationselskaber, forsikringsselskaber - alle sms'er. Og man har sikkert på et tidspunkt sagt ja til at modtage besked på sms - eller i hvert fald ikke sagt nej.

I kommunikationsafdelingerne rundtom i kommunerne eksperimenteres der også med, hvor meget sms kan få folk til. For eksempel at stemme til diverse valghandlinger. Bare se til Silkeborg, hvor de målrettet gik efter de yngste vælgere og dokumenterbart hævede stemmeprocenterne - for når så meget andet foregår på den summende indretning, man alligevel sidder og ser på, så har en påmindelse netop på smartphonen altså gennemslagskraft.

At få glemsomme borgere til ikke at forsømme en aftale med sundhedssystemet - som den rutinemæssige mammografi-undersøgelse, man egentlig helst ikke vil tænke på - er også et område, hvor den velplacerede sms stadig har et potentiale. I hvert fald er der regionsansatte, der laver cost-benefit-analyser på endnu mere af den slags.

For slet ikke at tale om en app, som den Sygehus Lillebælt nu arbejder med, der per sms sætter patienter i stand til nemt at finde lydfiler fra deres tidligere lægekonsultationer, som automatisk bliver optaget: Hvad var det egentlig, der blev sagt?

Men tilbage til min syge computer. Sms hver fjerde time kom der trods alt ikke. Og nu er det tre dage siden. Det nye sms-sort må blive endnu flere valgmuligheder: Vil du påmindes præcist og timet på rette tidspunkt? Løbende og vedvarende, så du drukner i ulæste meddelelser? Eller vil du bare være i fred, glemsel og uvidenhed?

5,1

milliarder kroner er der gennemsnitligt behov for i årlige investeringer på sundhedsområdet i de danske regioner frem mod 2024.
Kilde: Ritzau

Lov os et rimeligt reformtempo

arbejdsmarked

Thomas Medom (SF)
rådmand i Aarhus Kommune

Det er dybt bekymrende, at de tidligere og den nuværende beskæftigelsesminister er tavse ovenpå Statsrevisorernes kritik af, at Beskæftigelsesministeriet først meget sent sørgede for, at reformerne på beskæftigelsesområdet faldt på plads.

Jeg kan bekræfte, at det er et enormt stort problem for borgernes retssikkerhed og vores medarbejderes arbejdsvilkår, når man kun får tiden mellem jul og nytår til at indføre en kæmpe reform. De fleste af reformerne har både ændret it-systemer, økonomien, borgernes målgruppeinddeling, ydelsessatser, beslutningsgange og mange andre ting. Alt for mange er kommet i klemme, og alt for mange medarbejdere er blevet stressede.

Så kære Henrik Dam, Mette Frederiksen og Jørn Neergaard. Kom nu med et klokkeklart politisk signal om, at det er fortid, at I ignorerer hensyn til menneskers mulighed for en rettidig og grundig sagsbehandling, høringsfrister og det voldsomme arbejdspres på medarbejderne.

”Kom nu med et klokkeklart politisk signal om, at det er fortid, at I ignorerer hensyn til menneskers mulighed for en rettidig og grundig sagsbehandling, høringsfrister og det voldsomme arbejdspres på medarbejderne.”

Oppositionen må lave alternativ energikommission

klima

Søren Egge Rasmussen, MF (EL),
energiordfører

Regeringen har ud fra sit regeringsgrundlag nedsat en energikommission, som skal komme med oplæg til energipolitiske mål 2020-2030. Enhedslisten foreslår samtidig, at oppositionen nedsætter en alternativ energikommission, som kan videreudvikle en klima - og energipolitik, som hviler på folkelig deltagelse, og hvor brancheorganisationer bidrager med viden.

Danmark skal ville og turde være et foregangsland. Vores eksport af energiløsninger har rundet de 75 milliarder kroner. Der er masser af arbejdspladser i at videreudvikle den vedvarende energi og eksportere løsninger til hele verden og dermed være med til at løse klodens klimaproblemer.

Ministeren har valgt at nedsætte sin blå energikommission uden at inddrage den nuværende energiforligskreds og vil have fodslæbende 'grøn realisme' på en omkostningseffektiv og markedsbaseret måde. Der er brug for, at vi skaber opbakning til en energipolitik, hvor vi bruger mindre energi på en mere intelligent måde, hvor der skabes opbakning og begejstring for nye initiativer. Hvor bedre kollektiv trafik, renere luft i byerne, energioptimerede boliger og vedvarende energianlæg, som ejes i fællesskab, medfører, at befolkningen er med i den bæredygtige omstilling og kan se og nyde godt af fordelene.

For at få en mere kvalificeret debat er det nødvendigt, at ministeren offentliggør de rapporter, som skulle være leveret sidste år - blandt andet analysen om afgifter og tilskud. Mens vi venter på ministeren, kan vi bruge tiden på at etablere en alternativ grøn energikommission og allerede nu starte debatterne om bedre kollektiv trafik, renere luft i byerne, energioptimerede boliger og vedvarende energianlæg.

Der er brug for at etablere en alternativ grøn energikommission og allerede nu starte debatterne om bedre kollektiv trafik, renere luft i byerne, energioptimerede boliger og vedvarende energianlæg. Foto: Polfoto

DKJOB

Se alle aktuelle stillinger på **www.dknyt.dk/stillinger**

Udviklingskonsulenter, Skive Kommune
Skive Kommune søger to erfarne udviklingskonsulenter til Social- og Arbejdsmarkedsforvaltningen.
Ansøgningsfrist: 06/05/2016

Abonnementssælgere, Avisen Kommunen
Vil du udvikle dine kommunikationsevner og salgskompetencer?
Ansøgningsfrist: 01/05/2016

It-driftschef, Frederikssund Kommune
Brænder du for at skabe sammenhæng mellem driftssikkerhed og udvikling? - Genopslag
Ansøgningsfrist: 21/04/2016

Økonom, Faxe Kommune
Vi søger en økonom med særlig interesse for udvikling og brug af ledelsesinformation og økonomistyringsmodeller.
Ansøgningsfrist: 20/04/2016

Ny leder til Ungeenhed, Ringsted Kommune
Kan du skabe sammenhæng mellem en række specialiserede myndighedsområder?
Ansøgningsfrist: 20/04/2016

Chefkonsulent, Viborg Kommune
Brænder du for det specialiserede social- og specialundervisningsområde og for at arbejde med dette på tværs af de midtjyske kommuner?
Ansøgningsfrist: 19/04/2016

Sekretariatschef, Kommunernes Lønningsnævn, København
Bredt kendskab til administration, kommunal opgaveløsning, økonomi, forvaltningsjura og løn- og ansættelsesforhold ønskes.
Ansøgningsfrist: 19/04/2016

Grøn leder til Park- og Kirkegårdsdrift, Odense Kommune
Tænder du på komplekse grønne driftsopgaver i en stor organisation? Så er du måske den person, vi søger.
Ansøgningsfrist: 18/04/2016

Souschef, Solrød Kommune
Kompetent og erfaren souschef søges til Solrød Kommune
Ansøgningsfrist: 18/04/2016

Koncerndirektør, Region Nordjylland
Koncerndirektør med særligt ansvar for sundhedsområdet
Ansøgningsfrist: 12/04/2016

kalender

Send navnestof til os:
Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

"Meldingen for 2016 er, at vi får ti flygtningebørn om måneden. Det vil groft sagt betyde, at vi kunne oprette en lille folkeskoleklasse hver anden måned for at finde plads til de her børn. Det er ikke billigt."
Joy Mogensen (S), borgmester i Roskilde Kommune, om det stigende antal flygtningebørn til Ritzau

11. APRIL

Regionalt KL-dialogmøde

KL afholder en række dialogmøder for lokalpolitikere frem mod økonomiforhandlingerne med regeringen i maj.
Rebild

12. APRIL

Åbent samråd om behovet for et øget antal daginstitutioner, modtageklasser med videre som følge af det øgede antal flygtninge

Børne- og Undervisningsudvalget har kaldt ministeren for børn, undervisning og ligestilling Ellen Trane Nørby (V) og social- og indenrigsminister Karen Ellemann (V) i samråd om behovet for et øget antal daginstitutioner og modtageklasser, om kommunernes mulighed for at sikre et tilstrækkeligt antal lærere og pædagoger og om trivsel og læring i modtageklasserne.

Udvalget har bedt ministrene om at redegøre for deres holdning til, at det i et internt notat fra KL vurderes, at kommunerne i år skal oprette 80 daginstitutioner, ansætte 1200 flere pædagoger og etablere 300 modtageklasser for at kunne bistå de mange flygtninge, der ventes at komme til Danmark i år, herunder for deres holdning til kommunernes nuværende mulighed for at opfylde dette.

Endvidere har udvalget spurgt ministrene, hvilke konsekvenser det vil få for de tilkomne børn og unge samt for integrationsindsatsen, hvis kommunerne ikke kan sikre et tilstrækkeligt antal lærere og pædagoger i henholdsvis skoler og børnehaver, samt hvilke konsekvenser det vil få for trivsel og læring i modtageklasserne, hvis normeringen stiger grundet det øgede antal flygtninge. Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Jacob Mark (SF).
Værelse 2-080 på Christiansborg

12. APRIL

Åbent samråd om effekten af finansiel regulering siden finanskrisen

Erhvervs- og vækstminister Troels Lund Poulsen (V) er i dag kaldt i samråd om regeringens syn på effekterne af den finansielle regulering, der er indført siden finanskrisen. Ministeren er blevet bedt om at komme med en uddybende redegørelse for synet på de samlede effekter. Samrådsspørgsmålet er stillet efter ønske fra Morten Bødskov (S). Der er to samråd ved dette møde i Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget.
Lokale 1-133 på Christiansborg

12. APRIL

Åbent samråd om realkredit og bidragssatser

Erhvervs- og vækstminister Troels Lund Poulsen (V) er kaldt i samråd om realkredit og bidragssatser. Ministeren skal blandt andet besvare spørgsmål om Nykredits finansielle situation og kapitalgrundlag og om, hvordan han vil imødegårealkreditinstitutter uden dokumentation bruger krav fra myndighederne som argument for at hæve bidragssatsen. Ministeren skal derudover svare på, om han vil begrænse mulighederne for at hæve satserne på allerede optagne lån. Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL). Der er to samråd ved dette møde i Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget.
Lokale 1-133 på Christiansborg

NYBORG STRAND®
HOTEL OG KONFERENCECENTER
OVER 80%
AF VORES KUNDER SER VI IGEN
– så du har sikkert været her før.
Hele Danmarks mødested
Østerøvej 2 5800 Nyborg 65 31 31 31 nyborgstrand.dk

12. APRIL

Åbent samråd med justitsministeren om administrative frihedsberøvelser

Åbent samråd med justitsminister Søren Pind om administrative frihedsberøvelser. Udvalget har bedt ministeren redegøre for, hvordan man vil sikre, at administrative frihedsberøvelser ikke anvendes unødigt, herunder at denne form for indgreb ikke anvendes overfor personer, der ikke har gjort noget ulovligt. Samrådsspørgsmål AZ er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).
Lokale S-092 på Christiansborg

12. APRIL

Åbent samråd om sagsbehandlingstiden i asylsager og sikkerhedsscreening af asylsøgere

Åbent samråd med udlændinge-, integrations- og boligministeren og justitsministeren om sagsbehandlingstiden i asylsager og sikkerhedsscreening af asylsøgere, jf. UUI alm. del - samrådsspm. Ø og Å. Se også UUI alm. del - spm. 423 og 424.
Lokale 2-133 på Christiansborg

12. APRIL

EU-Domstolen afgør dansk sag om familiesammenføring

EU-Domstolen afgør, om dansk lovgivning ulovligt begrænser tyrkiske arbejdstageres ret til familiesammenføring med deres børn ved kun at give opholdstilladelse til de børn, der har mulighed for at blive ordentligt integreret i Danmark.
Luxembourg

12. APRIL

Udenrigspolitisk Nævn møder Italiens viceudenrigsminister

Lokale 2-133 på Christiansborg

12. APRIL

Regionalt KL-dialogmøde

KL afholder en række dialogmøder for lokalpolitikere frem mod økonomiforhandlingerne med regeringen i maj.
Billund

13. APRIL

Åbent samråd om udgifterne til boligydelsespakken

Åbent samråd med beskæftigelsesministeren og finansministeren om udgifterne til boligydelsespakken, jf. BEU alm. del - samrådsspm. AP.
Lokale 2-080 på Christiansborg

14. APRIL

Teknik og Miljø (KL)

Konference for kommunalpolitikere og beslutningstagere på teknik- og miljøområdet i landets kommuner.
Aalborg Kongres & Kultur Center

14. APRIL

Åbent samråd om forældelsesfrister og erstatningsgrænser i sager om overgreb på anbragte børn

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har kaldt social- og indenrigsminister Karen Ellemann (V) og justitsminister Søren Pind (V) i samråd om de nuværende forældelsesfrister og erstatningsgrænser for kommuner i sager, der drejer sig om overgreb på anbragte børn.

Udvalget har bedt justitsministeren redegøre for ministerens holdning til de nuværende forældelsesfrister og erstatningsgrænser for kommuner i sager, der drejer sig om overgreb på anbragte børn i betragtning af, at overgrebene sker, mens børnene er små og dermed har svært ved at klage og gøre opmærksom på svigt, herunder også om ministeren mener, at forældelsesfristerne og erstatningsgrænserne er rimelige i denne sammenhæng.

Udvalget har bedt social- og indenrigsministeren redegøre for, om ministeren mener, at forældelsesfristen bør gælde i sager, hvor tilsynet ikke har levet op til sin forpligtelse til at sikre, at børn ikke anbringes steder, hvor der sker overgreb, og hvor kommunen ikke har reageret på underretninger. Samrådsspørgsmålene skal ses i sammenhæng med dokumentarudsendelsen: "Anbragt i helvede", som blev vist på TV2 den 2. februar 2016. Samrådsspørgsmål K er stillet efter ønske fra Peter Kofod Poulsen (DF) og samrådsspørgsmål L efter ønske fra Karin Nødgaard (DF).

Tilmelding til samrådet er nødvendig.
Lokale 1-133 på Christiansborg

15. APRIL

SF's landsmøde

Vingsted Hotel & Konferencecenter

19. APRIL

Spørgetime med statsministeren

Landstingssalen

19. APRIL

Åbent samråd med udlændinge-, integrations- og boligministeren

Åbent samråd med udlændinge-, integrations- og boligministeren om studieboliger, jf. UUI alm. del - samrådsspm. Æ.
Lokale S-092 på Christiansborg

19. APRIL

Regionalt KL-dialogmøde

KL afholder en række dialogmøder for lokalpolitikere frem mod økonomiforhandlingerne med regeringen i maj.
Odense

20. APRIL

Høring om radikalisering

Høring i Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget.
Lokale 1-133 på Christiansborg

20. APRIL

Høring i Ligestillingsudvalget om social kontrol

Landstingssalen

21. APRIL

Åbent samråd med skatteministeren

Åbent samråd med skatteministeren om regeringens udskydelse af forhandlingerne om et nyt ejendomsvurderingssystem, jf. SAU alm. del - samrådsspørgsmål P-R.
Lokale 2-080 på Christiansborg

15.000

børn ventes at få opholdstilladelse i Danmark i år. I 2015 var antallet 7500.
Kilde: Ritzau

Kommuner

ODENSE

Ny byplanchef

Jeanette Olsen er navnet på den nye chef for Byplan i Odense Kommunes afdeling for byudvikling. Hun overtager jobbet 1. maj efter den tidligere byplanchef, Dorthe Harbo Andersen, som fik job i Roskilde Kommune som planchef 1. december 2015. Det skriver fyens.dk Hun har siden 2007 været ansat i Slagelse Kommune, blandt andet som afdelingschef for Planafdelingen, og er uddannet landskabsarkitekt fra Den Kongelige Veterinær- og Landbohøjskole. Jeanette Olsen bliver nu chef for 24 medarbejdere i Byplan. Her har de blandt andet ansvar for kommuneplaner, områdefornyelse og støtte til byggeri.

AALBORG

Ny sundheds- og kulturchef

Lederen af fritidsområdet i Aalborg Kommune, **Erik Kristensen**, tiltræder i en nyoprettet stilling som afdelingschef for Sundhed, Fritid og Landdistrikter. Det oplyser kommunen. - Vi er rigtig stolte over, at vi nu kan ansætte Erik Kristensen som ny leder for et stort og vigtigt område i vores forvaltning. Han kender forvaltningens organisation indefra og er anerkendt som en meget samlende figur i vores forvaltning, så jeg ser meget frem til vores samarbejde, siger Mads Duedahl (V), rådmand for Sundheds- og Kulturforvaltningen i Aalborg Kommune. Forvaltningsledelsen består nu udover Erik Kristensen af direktør Bente Graversen og rådmand Mads Duedahl samt Lis Rom Andersen for Kultur og Biblioteker og Mikkel Grimmeshave, som er chef for Administration, Sundhedsstrategi og Kollektiv Trafik.

NORDFYN

Skoleleder fra Horsens bliver ny chef

Et enigt ansættelsesudvalg peger på Gitte Høj Nielsen som ny skole- og dagtilbudschef i Nordfyns Kommune. Hun kommer fra en stilling som skoleleder på Østerhåbskolen i Horsens.
Den kommende skole- og dagtilbudschef har solid erfaring fra mere end 25 års ansættelse indenfor skoleområdet, herunder som udviklingschef i Esbjerg Kommune. Gitte Høj Nielsen har blandt andet en masteruddannelse i 'Systemic Leadership and Organisation' fra University of Bedfordshire i England. Hun er 51 år og bor i Rødding med sin familie. Hun tiltræder 1. maj 2016.

FOTO: CARSTEN ANDREASEN / POLFOTO

IKAST/BRANDE

Gammel bykonge melder fra til KV17

Den tidligere Brande-borgmester, nu viceborgmester i Ikast-Brande Kommune, Preben Christensen (Fællesliste), genopstiller ikke til næste kommunalvalg, har han ifølge lokale medier meddelt sit parti. Kombinationen af alder (69 år) og anciennitet (26 år) får ham til at sige fra.

Fælleslisten har fem medlemmer i det 23 mandater store byråd, og ved KV13 tegnede Preben Christensen sig ene mand for over halvdelen af listens stemmer. Ved KV09 sørgede han for to tredjedele og ved KV05 for næsten alle stemmer til Fælleslisten, så det bliver en udfordring for den at klare sig uden ham som stemmemagnet.

Det gælder så meget mere, som listen i forvejen har oplevet en nedadgående tendens fra KV09 til KV13. Beslutningen om at stoppe har da heller ikke været nem for Preben Christensen: - Det er en svær beslutning - det må jeg sige, men den skal jo også komme på et tidspunkt, og så må der yngre kræfter til, og det tidspunkt er nu, siger han til TV MidtVest. Ifølge Herning Folkeblad har beslutningen da også været nogen tid om at modnes. - Men når man stiller op til et byråd og bliver valgt, så indgår man en kontrakt for fire år, og sådan en kontrakt skal overholdes. Ved slutningen af næste byrådsperiode er jeg 75 år, og så kan det være, at man hænger i bremserne. Derfor må det være slut nu, fastslog Preben Christensen på Fælleslistens generalforsamling mandag aften.

Han startede sin politiske karriere i den daværende Brande Kommune ved KV89. Dengang stillede han op for Fremskridtspartiet, og otte år senere opnåede han at blive partiets første og eneste borgmester.

Ved KV01 var han brudt ud og havde stiftet Fælleslisten, som stormede ind i byrådet med ikke færre end 10 ud af 15 mandater. Preben Christensen tegnede sig personligt for 49,8 procent af samtlige stemmer i hele den daværende Brande Kommune.

Efter kommunesammenlægningen mellem Brande, Ikast og Nr. Snede var toppunktet KV09, hvor næsten hver fjerde vælger i Ikast-Brande Kommune stemte personligt på Preben Christensen og sikrede Fælleslisten otte ud af dengang 25 byrådsmedlemmer.

Det bliver noget af en arv at løfte for listens nye spidskandidat. Ifølge lokale medier skulle vedkommende allerede være udset af Fælleslistens bestyrelse, men navnet er endnu ikke afsløret.

HELSINGØR

Ansætter beredskabschef

Efter Helsingør Kommunes beslutning om at udtræde af Nordsjællands Brandvæsen er kommunen nu ved at etablere et selvstændigt beredskab.

Manden i spidsen for det nye beredskab bliver **Søren Lundhild**, der kommer fra en stilling som viceberedskabschef i Slagelse Kommune, skriver Beredskabsinfo. Det nye Helsingør Kommunes Beredskab ventes at være på plads i løbet af sommeren, og 1. maj tiltræder Søren Lundhild som beredskabschef.

Søren Lundhild har mere end 30 års erfaring på beredskabsområdet, blandt andet som tovholder på de store tunneløvelser under Storebælt og internationale specialberedskaber.

AARHUS

Ny chef for byudvikling

Teknik og Miljø i Aarhus Kommune har ansat 40-årige **Luise Pape Rydahl** som ny chef for Center for Byudvikling og Mobilitet. Hun er i dag fagchef for Teknik og Miljø i Skanderborg Kommune. Luise Pape Rydahl skal stå i spidsen for de medarbejdere i Aarhus Kommune, der arbejder med byplanlægning og udvikling af transportsystemet i byen.
Inden Luise Pape Rydahl, der er uddannet cand.scient.pol. kom til Skanderborg Kommune i 2012, var hun kontorchef i Miljøministeriet, blandt andet med ansvar for miljøgodkendelse af store virksomheder i Østjylland, hvor hun fik et indgående kendskab til at løse komplekse myndighedsopgaver i samspil med borgere og virksomheder. Tidligere chef for Center for Byudvikling og Mobilitet, Bente Lykke Sørensen, fik ved årsskiftet ansvaret for den nye enhed Bolig og Projektudvikling, der har fuldt fokus på at udvikle Aarhus Kommunes egne byudviklingsområder og sikre gennemførelsen af byrådets ambitiøse satsning om at skabe 1600 almene familieboliger de kommende fire år.

HALSNÆS

Eksborgmester bliver ikke folketingskandidat

31-årige **Rasmus Stoklund Holm-Nielsen** bliver S-folketingskandidat i Frederikssundkredsen. Han vandt urafstemningen i kredsen med snævert flertal over tidligere borgmester i Halsnæs Helge Friis. Stoklund fik 222 stemmer mod 203 til Helge Friis, der havde vundet den første afstemning på opstillingsmødet i januar, skriver Frederiksborg Amts Avis. Ved den afstemning manglede Helge Friis ellers kun 12 stemmer for at opnået det nødvendige totredjedelsflertal. Sidst Frederikssundkredsen gav valg til en socialdemokratisk kandidat, var til Klaus Hækkerup i 2007. - Jeg valgte at stille op, da muligheden opstod, men nu må jeg finde på noget andet at bruge mit liv på. Jeg fortsætter i byrådet i Halsnæs, siger Helge Friis, der dog, allerede da han mistede borgmesterposten ved KV13, besluttede, at han ikke ville gå efter at vinde den tilbage ved KV17.

Organisationer

SKOLELEDERFORENING

Mere Hjortdal, tak

Ved Skolelederforeningens repræsentantskabsmøde i går i Odense blev formand **Claus Hjortdal** genvalgt uden hverken modkandidat eller afstemning, oplyser Skolelederforeningen. Hjortdal afløste i 2014 Anders Balle, der ikke ønskede at genopstille. Inden da var Hjortdal næstformand i seks år. Efter et kampvalg blev der valgt ny næstformand. Formanden for Odense Skolelederforening, Dorthe Andreas, vippede den siddende næstformand Jørgen Mandrup Nielsen af pinden med løfter om at arbejde for innovation og styrke det lokale arbejde. Samtidig blev der stemt om, hvem der skulle i hovedbestyrelsen. Ni stillede op - seks blev valgt: Lene Burchardt Jensen (Aalborg), Peter Nellemann (Randers), Lars Nyborg (Fredensborg), Peter Hansen (Rebild), Lars Aaberg (København) og Brian Brodersen (Guldborgsund).

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen *i virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

www.lundgaard-konsulenterne.dk

Af Anders Hougaard. Lektor Lyns nedslag

På imamjagt i tempelmedierne

Hvorfor jagter vores politikere imamer? Nogle af disse imamer er ved gud ganske frastødende og fortjener at blive mødt med hård modstand. Men hvordan kan man komme så langt, at man er parat til at rokke ved grundlovens grundvold for at få ram på dem? Hvordan gik disse enkeltpersoner hen og fik så overvældende betydning? Det kræver jo ikke megen granskning af ens levede erfaringer fra hverdagens virkelighed eller ret mange Google-søgninger i lettilgængelig forskning i terror og radikalisering at indse, at tidens imambesættelse er fuldstændigt ude af proportioner med den betydning, de reelt kan formodes at have for radikalisering og terroranslag. En væsentlig del af forklaringen ligger muligvis i samspillet mellem disse imamers selviscenesættelse, politikeres selviscenesættelse og en særdeles potent, mytologisk underbygget medieeffekt.

Lars Løkke og resten af lakskoheltene laver love, der afvæbner imamer ved at lukke kæften på dem. For så kan de jo ikke få arabere til at begå terror, skriver Lektor Lyn - der vistnok mener, at virkeligheden er mere kompleks end som så.

Foto: Philip Davali / Polfoto

Afskårne rum

Medier er templer. De er ikke religiøse. Men de er afskårne rum, hvor det særlige og nogle gange det helt vilde kan ske. Den måde, hvorpå medierne er afskårne, er nemlig ved, at hverdagsvirkelighedens brogede, nuancerede og begrænsende erfaringer opløses i dem som ved en ubemærket magi. Det er som i en Harry Potter-film, hvor der blæses tryllestøv i ansigtet på en fuldstændig intetanende person, som derefter uden at fortrække en mine pludselige ser verden helt anderledes. På samme måde træder det medieoptagne menneske ind i en teknologisk tryllesky. Alle sanser synes ved deres fulde fem. Virkeligheden synes i fuld funktion. Man tvivler ikke på sin fornuft. Man bemærker ikke, at medierne med deres blotte gengivelse af verden har indrammet den, og at det, man ser, ikke er verden i sig selv, men en særstillet, indrammet verden. Og man bemærker således heller ikke, at når man betragter denne indrammede verden, har man en tendens til at slække på de hverdagsvirkelige erfaringer, man har om verdens brogethed, nuancer og begrænsninger. Det, vi taler om her, er altså noget, der gør sig gældende, længe før vi begynder at tale om partiskhed, et farvet valg af ord, særlige tendentiøse vinkler, overdrivelser eller politiske dagsordener. Det er et grundvilkår, et uundgåeligt træk ved medier, at de indrammer og særstiller det, de viser; det kan ikke være anderledes. Det gælder dog især visuelle medier eller medier, der opstiller mentale "billeder". Man kan forestille sig en person, man kender godt, og forestille sig, at man er sammen med denne person i en ganske almindelig hverdagssammenhæng, og så kan man sammenligne det med, at denne person toner frem på en fjernsynsskærm eller måske blot på et ganske almindeligt billede. Der er noget helt anderledes ved at se personen på et billede og i hvert fald i fjernsynet, ik'? Det er tempeleffekten, den teknologiske tryllesky, indramningen og særstillingen af en del af verden og dermed afskærmningen fra den trivielle verden, det indrammede kommer fra.

Tempeleffekten

Denne medieeffekt har muligvis været en vigtig faktor i politisk historie, og i disse tider synes den at spille mange et puds i den desperate kamp imod terror og det, som ses som undergravende trusler imod demokratiet. Tilbage i den politiske historie har tempeleffekten udmærket sig som en retorisk effekt, og det gør den angivelig også i dag. Særlig store demagoger og diktatorer har udnyttet tem-peleffekten, som under de rette omstændigheder kan være ekstremt stærk. Tempeleffekten, indramningen, særstillingen medfører typisk en stereotypisering og stålsætning (eller fastlåst opfattelse) af personer og begivenheder. Allerede eksisterende træk og kendetegn forstærkes i indramningen på bekostning af hverdagsvirkelighedens mere nøgterne og nuancerede blik. Dermed kan træk, som en person fremfører sig med, komme til at fremstå funklende klare, uden modifikation og med ekstra tillagt og mytologisk underbygget styrke. Tempelstålsatte personer er således ofte ganske bombastiske. Deres budskaber fremstiller verden som sammensat af simple, direkte håndterbare forhold og årsagssammenhænge, og visuelt fremstår tempelstålsatte personer som en slags tegneseriefigurer med kostumer og en "flad" karakterfremtoning. Det mest berømte eksempel er måske Hitler. Hans tempelindramning startede allerede med de stort og scenisk opsatte taler, hvis stålsatte effekt blev yderligere forstærket i både lyd og billede. Hans kostume var den velkendte nazi-uniform. I alle fremstillede sammenhænge var han udelukkende den bestemte og beslutsomme leder, og hans budskab var en simpel mytologisk verdensorden, hvor tysk kulturel og genetisk overlegenhed ville medføre tysk overherredømme, velstand og storhed. Barokt, ik'? Men folk sad i den skinbarlige virkelighed og så på det og troede på det! De ænsede ikke det forheksende tryllestøv.

> **"Gu' fanden trænger visse imamer til at få nogen på kalotten, men det er jo kun i tegneserieverdenen, at det udgør nogen effektiv og langsigtet løsning."**

Imamer med kalot

Og menneskeheden har været der så mange gange før og så mange gange efter, absorberet af mediernes stålsættende tempeleffekt. Og i dag sidder vi her så igen sammen med vores regering, Naser Khader og alle de andre manipulerende populister, der enten udspekuleret eller selv med tryllestøv i øjnene vil have offentligheden til at købe en nærmest grotesk forsimplet myte om islam, radikalisering og terror. Mediemytens antagonist, som for nogle vil være en protagonist, er imamer iført kostumer i form af kalot, langt skæg, vide bukser og lang skjorte. Denne figur hader notorisk Vesten og vil omstyrte vestlige demokratier med vold. Og han har magten til det. Blandt andet er han i stand til gennem ord at radikalisere arabere og få dem til at fare i døden for islam. Hans ord besidder uimodståelig magt, og terror kommer direkte fra disse ord. Men her kommer mytens protagonister så ind i billedet. Det er Lars Løkke, Naser Khader og resten af lakskoheltene iført kostumer i form af slips, jakkesæt og myndig mine. De laver nogle love, der afvæbner imamerne ved at lukke kæften på dem. Og når kæften er lukket på imamerne, så kan de jo ikke få arabere til at begå terror. Sådan, job done! Peace in our time.

Men det er virkelig kun det medieopslugte menneske, der kan købe den omgang gylle, og så måske imamerne og politikerne selv. Gu' fanden trænger visse imamer til at få nogen på kalotten, men det er jo kun i tegneserieverdenen, at det udgør nogen effektiv og langsigtet løsning. Den eneste måde, hvorpå myten har effekt, er i forhold til styrkelsen af de politiske og religiøse aktørers status som stærkt brandede mænd af handling og indflydelse.